— ÖTVENÉVES JUBILEUMI SZÁM —

VOLUME 50. ÉVFOLYAM — 15-18 SZÁM — 1958 SZEPTEMBER 1.

Evangéliumi hírnök Gospel Messenger

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

A JUBILEUMI KONVENCIÓ

ISTENNEK LEGYEN HÁLA, az Amerikai Magyar Baptista Szövetség jubiláló konvenciója -1958 julius 9-13-ig- az egyetértés, szeretet és békesség jegyében záródott. Elfelejthetetlen öröm és boldogság volt látni lelki testvéreinket, ifjakat és öregeket ezen az ünnepen.

Ilyen nagy gyülésünk még soha nem volt. Ott voltak az idős testvéreink között olyanok is sokan, akik 50 esztendővel ezelőtt ugarattörő munkát végeztek gyülekezeteink alapját vető munkában. Ezeknek a Testvéreinknek neveit itt is meg kellene örökitenünk, de a hely szüke és más okoknál fogva ez lehetetlen. De tudja és ismeri őket az Ur s biztos, hogy ezeknek nevei föl vannak irva az Ur könyvében.

Isten csodálatos gondviselésének tekintjük, hogy vezetőségünknek Rev. Petre G. segitségével sikerült megszerezni a konvenció számára a Euclid Ave.-i gyönyörü nagy templomot, melynek főtermében többezer ülőhely van s rengeteg kisebb-nagyobb termek, ahol zavartalanul, minden bizottság külön is tárgyalhatott. Ebben a nagy templomban tartottuk a fő összejöveteleket és Istentiszteleteinket. Ennek a templomnak egyik csodálatos dísze a nagy orgona, amelyen Héthalmi Károly uj-amerikás zenetanár Testvérünk mesteriesen játszott Istentiszteleteink alkalmával. Ezt a szolgálatot e helyen is méltatjuk. Isteni gondviselésnek tekintem, hogy e gyönyörü templomban gyülésezhettünk, mely Cleveland belvárosában diszeleg, mert ha összeragasztottuk volna mindkét szép clevelandi magyar bapt. templomunkat, akkor is kicsinek bizonyult volna a közel hatszáz ötven delegátus és vendég számára.

Előadóink között voltak Dr. Udvarnoki Béla, ki angol nyelven tartott előadást; Haraszti Sándor orvos, ki kétizben is tartott érdekfeszitő beszédet. Főként a magyarországi kommunizmus veszélyeit mutatta ki előadásaiban a magyar baptista élet viszonylatában. Közöttünk volt ez ünnep alkalmával Dr. Biró László Floridából, ki az ifjusági konferenciának volt a főszónoka. Héthalmi Károly tanár a diakonusok konferenciájának volt a fő szónoka, kinek előadását élvezettel hallgatták sokan a diakonusok gyülésén. Nemcsak az itt megemlitett előadóink, hanem a többi lelkészeink és imaóráink vezetői is a legjobbat hozták a nagyszámu ünneplő közönség számára, amit hálás szivvel és élvezettel hallgatott a gyülés.

Az ünnep kimagasló pontja a Szövetségünk által kiküldött s most 6 évi munka után e nagygyülésre hazahivott Molnár Antal misszionáriusunk előadásai és jelentései voltak. Örvendünk, hogy Isten arra méltatott, hogy Délamerikában, Testvérünk segitsége által magyar népünk között misszió munkát végezhetünk. Testvérünk kis családjával együtt 6 hónapig idehaza lesz s meglátogatja gyülekezeteinket.

A konvenció legszebb Istentisztelete vas. d. e. volt, amikor az Ur asztala is meg volt teritve. Gyönyörü látvány volt mikor e nagyszámu Istenfélő nép az Ur Jézus nagy áldozatának emlékére magához vette a szent jegyeket. S az is szép volt, hogy Petre lelkész házigazda irányitása mellett a nyugdijazott lelkipásztorok szolgáltak az Ur vacsorájával. Csak a jó Isten tudja, milyen mély nyomokat hagyott e jelenet a résztvevő lelkek életében.

E rövid jelentésemből nem hagyhatom ki a clevelandi Testvéreinket, akik nagy áldozattal készitették elő e nagygyülést és fogadták a konvenciót. Főleg Petre G. Testvéreinknek jár őszinte köszönet a west sidei Testvéreinkkel egyetemben, akik emberfeletti munkát végeztek e gyülés körül. Fogadják hálás köszönetünket munkájukért. De köszönet jár Vér elnök Testvérünknek is, aki ügyesen kormányozta ezt az áldásos és sok munkát végzett nagygyülést. A konvenció háláját már a gyülés befejezése előtt kifejezte abban is, hogy még egy évre ismét megválasztotta elnökének, de itt is köszönetet mondunk elnök Testvérünknek.

Még meg kell emlékeznem egy pár szóban a Női konferenciának péntek esti müsoros estélyéről Stumpf Árpádné elnöknő vezetése mellett. Közel $300 dollárt tettek le a női

egyletek képviselői az Ur oltárára misszió munkára. Az esti program, mint rendesen, nagyon áldásos volt.

Nemcsak nekem, hanem t ö b b Testvérünknek a szivében és lelkében felmerült ez a kérdés: Milyen lesz a következő 50 esztendő, vajjon a Magyar Bapt. Szövetség megünnepli-e a 100 éves jubileumát? Isten tudja ezt a legjobban, de nekünk is van ehhez szavunk, van véleményünk. Az én szerény gondolatom a következő: Minden attól függ, hogy gyülekezeteink milyen irányt követnek a misszióban. Ha mindenáron elangolosodnak -amire még nincsen semmi szükség- akkor nem lesz 100 éves jubileum, de ha éppen olyan nagy gondot viselünk a magyarnyelvü misszióra is, mint az angolra; akkor lesz még 100 éves jubileum is, amit ünnepelni fognak a mi gyermekeink és unokáink!

Emeritus

TÖBB SZERETET . . .

"Több szeretet, több sziv Uram, Neked,
Azoktól, kik ejtik szent Nevedet.
Vágyam más nem lehet, több sziv Uram Neked,
Több szeretet ... több szeretet ..."

Jézus Krisztus, engedd kérlek,
hogy most Eléd letérdeljek,
s hadd mondja el szivem Néked
ami oly régóta éget - ,
hogy szeretlek! - Szerettelek.

Szememből könnyek peregnek.
Uram Jézus, Te ne vess meg!
Tudod, könnyel járom utam,
engedd, hogy lábadhoz borultan
imádjalak, szeresselek.

Haszontalan gyermek voltam.
Látod Uram szivem hol van?
Itt Előtted, porbahullva,
messze Tőled elgurulva ...
Szeress engem! - Szerettelek.

"Több szeretet Uram, Neked ..."
Hallod ezt a szép éneket? ...
Ott, a szivem, az dalolja,
messze Tőled elgurulva:
Több szeretet, ... több szeretet.

Könnyem hullik lábaidra.
A Te szived ugy-e nyitva?
Meghallod az énekemet? ...
Váltsd nappallá éjjelemet!
Szeress engem! - Szeresselek.

Toronto. Somogyi Gáborné.

ÖTVENÉVES MULT

Rev. Gazsi István előadása a jubileumi konvención, Cleveland O.-ban.

(Kivonat)

Kedves elnök Testvér és konvenció!

Engedjétek meg, hogy rövid előadásomat ezzel az igével vezessem be: **"Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Ur Jézus Krisztustól." (Eféz. 1-2.). S egy**ben ezzel üdvözlöm ezt a szép jubiláló konvenciót. Üdvözletem kettős. A magam nevében adom át üdvözletemet s azután az 50 évvel ezelőtt megtartott első konvenció nevében is, melyen én személyesen résztvehettem.

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség 1908 április 11-13.-án alakult meg a Homestead Pa.-ban lévő magyar baptista templomban, melynek lelkipásztora Rev. Balogh Ferencz Testvérünk volt. Én végigharcoltam az elmult 50 esztendőt. Figyeltem ennek a Szövetségnek minden lelki mozdulatát. Láttam sok küzdelmét s tapasztaltam sok örömét is. Most, amidőn megállunk az 50 éves határkőnél, Sámuel prófétával mi is elmondhatjuk Isten iránti hálából: **"Mindeddig segitséggel volt nékünk az Ur." (Sám. I; 7:12.)**

Az AMBSZ megszervező férfiai világ szerint nem voltak gazdag, tudós és bölcs emberek, de ismerték az Urat, minden bölcsesség és tudomány kutforrását. Ismerték a Bibliát, a boldogság és üdvösség utját és azzal a tiszta, Istenbe vetett hittel indultak el, amit az Apt. Cselekedeteinek 4:12 versében találunk irva: **"... Nincsen senkiben másban üdvösség, mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene n é k ü n k megtartatnunk."**

E kis csoport kezdő missziós népre nagy hatást gyakoroltak annak a kornak nagy evangélistái és prédikátorai: L.D. Moody, Dr. Torry, Gypsy Smith, Billy Sunday stb, kiknek tanitásai az evangélium alapján éppen ugy megmozditották azt a kort, mint a mi korunkban Billy Graham tanitásai.

Figyeljük meg csak az elmult 50 esztendő alatt győzött az Ur és az Evangélium az egész világ életében. A nagy uralkodó cárok, császárok, királyok és különböző neveket viselő diktátorok, kik a hatalomtól és a hatalmi v á g y t ó l megrészegedve szenvedtették az emberiség millióit s a bibliai keresztyéneket is direkt vagy indirekt üldözték, országukat és n a g y hatalmukat elvesztették. Vagy saját kezük, vagy pedig népük által veszitették el életüket. A milliók jajkiáltása felhatott az égbe s Isten megengedte pusztulásukat.

Egy philadelphiai (Pa) ujság a közelmultban azt irta ezekről, hogy gonoszságuk oly nagy volt, hogy még a pokol sem fogadhatja be őket. Ezek letüntek, de Krisztus evangéliuma győzedelmesen előrehatolt a mi magyar népünk között is az elmult 50 esztendő alatt. Ifju Testvéreim, az első uttörők példáját kövessétek. S ha követitek, ünnepelni f o g t o k majd 100 éves jubileumot.

A 20-ik század elején az első világháboru kitöréséig, rengeteg magyar vándorolt Amerikába. Ezek között volt egynéhány baptista testvérünk is. Amerikába való jövetelük célja pénzkereset volt leginkább. Idevándorlásával minden nép hozott magával valamit. Sokan hoztak hitetlenséget, gonosz életet; a mieink hozták magukkal a Krisztusban való hitet. Igen, hozták magukkal az üdvözitőt, az Ur Jézus Krisztust. Azok, akik csak külső vallásosságot hoztak magukkal, elmentek ugyan néha a templomba, d e délután a korcsmában vagy mulató helyeken testi élvezeteket hajhásztak. A hivők száma kevés volt még akkor, de e néhány Istenfélő ember szivében élt a M e g v á l t ó azon tanitása: **"Elmenvén tanitsatok minden népeket s ime én tiveletek vagyok a világ végéig." (Mt. 28:19-20.)**

Az Ur parancsszava bizonyságtételre szólitotta őket s pénzkereseti törekvésüket ez felülmulta.

Az első magyar baptista misszionárius.

Hogy ki volt az első tanubizonyság az amerikai magyarok között,

határozottan nem tudom, de az 1901. jan. 15.-i számu "Békehirnök"-ben (magyarországi vallásos lap) egy cikk jelent meg, mely Fábián Mihály nevével volt aláirva. - Néhány évvel ezelőtt halt meg Cleveland városában. - A cikk azt hirdette az olvasóknak, hogy Cleveland városából zendült ki az evangélium. Az uttörők pontos neveit nem ismerem, de azt már határozottan tudom, hogy Rev. Végh Mihály lelkipásztor pásztorkodása alatt, ebben a magyar Debrecenben, 1905-ben, már volt egy kis baptista gyülekezet. Ebben az időben lelkipásztor nélküli gyülekezetek léteztek már Philadelphia Pa, Chicago Ill, Trenton N.J., Perth Amboy N. J., New York N.Y., Bridgeport Conn., Homestead Pa, és más városokban.

Lelkipásztor és templom hiány miatt legtöbb Testvérünk ebben a kezdetleges időben a német és angol gyülekezetekhez tartoztak. Mig végre 1908-ban Homestead Pa. városában tartott első konvenció beszervezte a szétszórtan élt lelki Testvéreinket. Ez a gyülés szemtanuja volt az első magyar baptista templom megnyitásának és hivatalos átadásának is, nagy lelki örömök között Homestead (PA) városában.

A megalakult Szövetség első elnöke Balogh Ferencz homesteadi lelkipásztor. Alelnöke Léber János lett New Castle Pa. -i prédikátor. Jegyzők: Ulbrick Sámuel, Chicago Ill. és Végh Mihály, Cleveland O.

A megalakult Szövetség után a missziók képviselői tettek jelentést. Ezek voltak: Szilágyi Mihály Homestead Pa., Rev. Léber János, New Castle Pa., Rev. Végh Mihály, Cleveland O., Balla László Philadelphia, Pa., Wolf János, Rankin Pa. — Az utóbbi horvát ajku gyülekezet volt. A jelentések minden helyről örvendetesek és biztatók voltak.

A misszióföldekről tett jelentéseket épitő felolvasások és előadások követték aznap és a következő két napon át.

A Szövetség évi konvenciján 1938-ban titkárunk jelentéséből kitünt, hogy ez a kis kezdet terebélyes fává növekedett, amennyiben az Egyesült Államokban akkor 66 gyülekezetünk és missziónk volt, Kanadában pedig 16, ahol magyar nyelvünkön hirdettük az Evengéliumot. Szövetségünk kebelében ezenkivül megszerveződött a Női Konferencia, az Ifjusági Konferencia, a Vasárnapi Iskolák konferenciája és a Leányegyletek Konferenciája. Tiz évvel ezelőtt pedig beszerveződött a diakonusok Konferenciája, mely szép és áldásos munkát végez Szövetségünkben. Ezenkivül éppen 50 esztendeje, hogy fenntartjuk az EVANGÉLIUMI HIRNÖKÖT, melyet az első megalakuló gyülés hivott életre. Első szerkesztője a chicagoi Ulbrich Sámuel T. volt.

Az irodalom terén még több vallásos nyomtatványt adtunk ki misszionk fejlesztésére. Ezek között a legnagyobb a vasárnapi iskolák részére immáron 40 esztendőn keresztül fenntartott Biblia Magyarázó, mely még ma is nélkülözhetetlennek látszik szövetségi életünkben.

Meg kell emlékeznünk a Seminariumunkról, mely először Screnton Pa., később Cleveland O.-ban és utóbb East Orange, N.J.-ben végzett épitő és áldásos munkát. Lelkipásztoraink ebből az iskolából kerültek munkaföldünkre. Tanáraink voltak: Bila Szilárd, Fábián Mihály, Orosz István, Varga Oszkár és Kautz Ödön Testvéreink.

Szövetségünk egyik legszebb és legáldásosabb teljesitménye volt az Amerikai Magyar Baptista Aggmenház megszervezése, mely 1924 óta először Bridgeporton, (Conn.) később Watervlieten, Mich.-ben végzett szép munkát, ahonnan az elmult évben Floridába költözött. Ez az intézet sok öreg Testvérünknek adott testi, lelki nyugodalmat.

Szövetségünk jövője Isten kezében van. A következő ötven év olyan lesz, amilyenné teszik utódaink. Istenországának épülni kell a jövőben is, de az csak ugy fog épülni, haőszinte imádsággal és törekvéssel azon leszünk, hogy meg legyen az Isten akarata és ne az embereké!

Jubileumi számunk fedőlapján látható kép a jubiláló konvenció egy része Cleveland O.-ban, a vasárnap d.e. Istentisztelet után a nagy templom előtt.

ISTENNEL

MIT ÉRNE AZ ÉLET, ha nem ragyogna felette az Isten szeretetének napja! Isten nélkül nincs áldás a munkában, nincs öröm és békesség a családban, nincs boldogság az életben. Isten nélkül olyan az ember, mint a kormánynélküli hajó, melynek sorsa a szeszélyes vihartól és hullámoktól függ, Istennel pedig olyan, mint a százados tölgy, mely a legerősebb viharral is dacol. Isten nélkül nincs támaszunk a vészben, bajban, küzdelemben, Istennel pedig bátran felvesszük a harcot minden megpróbáltatással, mert tudjuk, hogy ha azok megviselnek is bennünket, de meg nem sebesithetnek s hitünktől és boldogságunktól meg nem foszthatnak.

- J.S.F. -

A hegymászók

Egy utazó hatalmas hegyóriásnak egyikét mászta meg egy tapasztalt vezető társaságában. Mikor célhoz értek, akkor az utas fel akart állani a csucs tetején, hogy szemlélje a felséges kilátást. A vezető hirtelen megragadta a karját és igy szólt hozzá: Itt nem szabad felállni, mert elszédül és lezuhan a mélységbe s ott leli halálát. Ha szét akar tekinteni, akkor térdeljen le!

Mi is, ha valamilyen sikert értünk el testi vagy lelki téren, akkor boruljunk térdeinkre imádkozni, hogy valamilyen módon el ne szédüljünk a siker láttára.

Az Ur szolgája közül is, ha valamelyiknek hajlama van a szédülésre, ne álljon fel a szószékre. A bün az ami szédit és leüt a mi hitlábainkról a mélységbe, ahonnan nincs többé szabadulás.

Az Ur szól hozzánk és buzdit bennünket, hogy éljünk ugy, mint Isten fiaihoz illik; éljünk az Ő példája szerint, de ne a testnek, hanem a léleknek. Keressük a lélek táplálékát, a gyermeki bizalmat, türelmet, a benső megelégedést, de ne a világban, hanem Önála.

- J.S.F. -

MULT – JELEN – JÖVŐ

A MULT.

Az emberi életben elkerülhetetlen, hogy az ember ne foglalkozzék a multtal. A mult hangtalanul is oktatást ad a jelenre és a jövőre. A multra kiván emlékeztetni maga az Ur is a Jelenések könyve 2,5.v.-vel.

A multjára emlékezteti Isten Sault I. Sám. 15,17-19. versekben. Dávid figyelmét is a multra veti vissza Nátán próféta. (II. Sám. 12,7-12.).

Amikor 50 esztendős multra tekintünk vissza itt az Egyesült Államokban, mi baptista keresztyének, kell, hogy mi is oktatást vegyünk a mi multunkból.

Milyen is volt a mult? Istennek hála, vannak szép számmal testvéreink, akik a kezdettől fogva átélték Istennek a mi közösségünk által végzett nagyságos dolgait. Amint ők a multról beszélnek, mi, akik egész fiatalok vagyunk itt Amerikában, megtelünk csodálattal, Isten iránt való hálával és a zsoltáriróval mondjuk: "Hatalmasan cselekedett ezekkel az Ur!" (126. Zsolt. 2.).

Mily jó hallgatni, mikor elmondják, mennyire égtek a vágytól, hogy a Megváltót teljes hüséggel szolgálják. Volt Isten országa építésére idő, pénz; volt szent lelkesedés. Elmondják, hogy volt utcamisszió, amikor megálltak egy-egy forgalmas helyen és énekeltek, prédikáltak.

Volt iratmisszió, amikor kettesével szerte jártak és bekopogtattak az otthonokba és barátságos szavak kiséretében átnyujtották traktátusukat. Volt legtöbb helyen énekkar és zenekar, amelyek hangjukkal vagy zeneszerszámukkal dicsőitették Istent. Volt egyenkénti és közös imádkozás az imaórákon. És még nagyon sok minden volt, amivel Isten dicsőségére élhettek elődeink.

De nem volt beteg, akit meg ne látogattak volna; nem maradhatott el ugy senki, hogy fel ne keresték volna; nem igen volt nézeteltérés, hogy ki ne egyenlitették volna ... És még sok minden nem volt, ami utjában állhatott volna Isten országa építésének ...

Rövidre fogva: a mult Istentől gazdagon megáldott volt. Áldassék érette Isten szent neve.

A JELEN.

Van a jelenben is igen sok okunk a hálaadásra. De nem élhetünk csak a mult emlékein. Isten országa építésében nincs megállás, mert a megállás kezdete a visszaesésnek. "Ami mögöttem van elfeledem", mondja Pál (Fil. 3,14.). Lehetséges, hogy vannak a multban elfeledésre való dolgok, amelyek nem keltenek fel bennünk örömet; hát ezeket felejtsük el, és dőljünk azoknak, amelyek előttünk vannak ...

Amilyen gazdagon megáldott volt a mult, éppen olyan gazdagon megáldott lehet a jelen, mert Isten nem változott meg. Mi szükséges ehhez? Éppen olyan odaszentelt életü egyénekre van szükség, mint amilyenek voltak a multban. "Emlékezzél meg, honnét estél ki és térj meg és az előbbi cselekedeteket cselekedd." (Jel. 2,5.). TEHÁT VAN LEHETŐSÉG! Van lelki ébredés! Van ujrakezdés! Térj meg! — kiált felénk az Ige. És az előbbi cselekedeteket cselekedd! --folytatódik tovább!

Miből térjek meg? — Hisz megtértem, mikor Krisztust elfogadtam, hangzik a válasz. Nos, nézz csak magad körül! Tartasz-e háziáhitatot minden nap bibliaolvasással, imádkozással? Van-e titkos kamrád? Oh, bár minden hivő ezt mondhatná, amit elnökünk Clevelandon mondott a vasárnapi Istentiszteleten:

"Mi minden reggel és este Bibliát olvasunk és imádkozunk!"

Te is, aki e sorokat olvasod? Ez a legfontosabb!" Itt kell elkezdeni! A titkos kamrában, a családban! Isten országa emberi térdeken épül.

Kezdd el itt, Testvér! És ha itt elkezded ,ne állj itt meg! Nézz gyülekezeted körül. Van-e imaóra? Ez a fundamentuma a lelki épületnek! Van-e utcamisszió, i r a t m i s s z i ó? Van-e személyes látogatás? Van-e, lehet-e ének és zenekar?

Látod testvér, ha megtérsz az önszeretetedből, lustaságodból és még sok mindenből, akkor Te önkéntelenül az "előbbi cselekedeteket" fogod cselekedni ... És visszajön a multban Istentől kapott áldásözön.

Igaz, hogy sok minden változott; lehet változás a lelki munkákban is. De nem lehet változás a buzgóságban! Téged az Isten magyarnak teremtett és ezzel Tereád bizta a magyar lelkek megmentését. Az ördög megtesz mindent, hogy hatalmába keritsen mindenkit. Miért van az, hogy sok amerikai városban kimondottan magyar jellegü szórakozó helyek, és nem a lelkek javát szolgáló helyek nyilnak egymásután? Azért, mert nincsenek magyarok? Ezt senki se gondolja. A magyarok lelkének megmentéséről éppen a magyar hivők mondjanak le?

Milyen hát a mi jelenünk? A jelen még nem szállt el, tehát mirajtunk áll, hogy milyen legyen. Kezdd el a jelent épiteni térdeiden először egyedül, majd alakits imakört, vagy mégjobb: gyülekezeti imaközösséget és buzgó könyörgésben — kitartással — kell kiáltani lelki ébredésért Istenhez. A térdeinken mindent el tudunk intézni ... Meg fog indulni egy csodálatosan áldásos lelki munka; áldássá lesz még a kétnyelvüség is és szebb lesz a jelen, mint volt a mult ...

A JÖVŐ.

A jövőt mindig a jelen épiti. Az Isten nagyon gazdagon megáldott, multat adott közösségünknek; ez azért volt lehetséges, mert Isten áldásának elfogadására és továbbitására voltak alkalmas férfiak és nők, gyermekek és idősek ... Ugyanolyan jelent akar Isten adni nekünk most, mint volt a mult ... És mert Isten soha nem változik meg; a szép mult után szebbé akarja tenni a jelent és legszebbé a jövőt ... De Istennek erre eszközökre van szüksége. Éppen ezért: "Segitsük Siont épiteni, kicsik, gyengék legyünk bár."

Fülöp Árpád.

UJ TRAKTA

Szövetségünk kiadásában egy uj röpcédula jelent meg **"A Szükséges Kulcs" cimmel,** mely nagyon alkalmas az általános osztogatásra. — Ára: 100 darab $1.00.

Megrendelhető:

Rev. Gabriel Petre
3508 Chatham Ave., Cleveland 13, O.

MEGVIDÁMOSODÁS – MEGERŐSÖDÉS

.. Előadta: Tatter Vilmos a jubiláló konvención

KÉT DOLGOT nagyon is érdemes elérni ezzel az ötvenedik esztendőt ünneplő konvencióval. Erre nézve ragyog egy csodálatos biztatás a Példabeszédek könyvében: "A szemek világa megvidámitja a szivet; a jó hir megerősiti a csontokat." (Példabeszédek 15,30.). Aki megvilágosodik és megerősödik, annak mindenképen nagy érték ez a több napos rendkivüli találkozás. Ez azonban lényeges nemcsak egyénenként, személyes tapasztalatokkal, hanem együttes állásfoglalással és kölcsönös megbecsüléssel.

Alapigénkben jelzett "szemek világa" kettős értelmet von maga után: a.) A SZEM VILÁGOSSÁGÁNAK FÖLFOGÁSA, fénysugarak özönével. Vagyis a látási lehetőség, összhangban a fényvilág tényével. b.) AZ A BIRODALOM, AMI a szemhez, illetve A LÁTÁSHOZ TARTOZIK. A látási rendeltetés joggal, kötelezettséggel rendelkezik; a látási végzet egy külön sikon domborodik ki.

SZEMEK VILÁGA ..

Az EGYIK értelem: A szem világosságának fölfogása. Tudjuk, hogy a hallási érzék nem közvetit világosságot. A fénysugarak özönét a szem fogja föl. Egy vak leány, miután 17 évi vakság után mütéttel megkapta látását, arról számolt be, hogy a teremtettség hihetetlenül szép és hogy sok embernek az ábrázata szomoru. A szemen keresztül tényleg mérhetetlen szinpompa, formagazdagság és vonalak ivelése millió változatossággal válik tudatossá. Mindez tapasztalható felemelő megvidámosodással, amint a meggyógyult vak leány fölfogta, noha sokan nem veszik kellőleg tudomásul a látási képesség fenségességét és a tényleges kapcsolatot a fényvilággal.

A MÁSIK értelem: Az a birodalom, ami a látáshoz tartozik. Az, amit tényleg meg kell látni, mindig áldásos, fenséges, megvidámitó. Évekkel ezelőtt, télnek idején három fiu sodródott Chicagoba. Egy alkalommal kedvük kerekedett az utcán hólabdával megdobálni a felnőtteket. Egy barátságos fiatalember beszédbe elegyedett velük s meghivta őket egy közeli temploman tartott vasárnapi iskolába. A három közül csak a Buhdenzen gyerek ment el és a vasárnapi iskola fényénél megértette az élet jelentőségét. Belőle orvos lett és immár negyven éven keresztül tölti be hivatását Chicago egészségügyi osztályával.

Ő megtanulta látni azt, amihez a szem alkotva van. A másik két pajtása ellenben az utca homályában nőtt fel, börtöntöltelékké válva. Voltaképen a bün rontja meg a látást. Amidőn az ármánykodás szándékával a "bünös" nőt Jézus elé hurcolták, a vádolók teljesen mást láttak, mint amit Jézus látott. Nyilván a bün vakitotta meg a farizeusok látását. Van, ki könnyen botránkozik s az önzéstől képtelen meglátni a jót, az érdemeset a másikban.

Egyéb vonatkozásban is ferdülhet a látás. Midőn a spanyol felfedezők Közép Amerika földjére léptek, mit láttak? Aranyat, sima életmódot. S az átjövetelük hamarosan megalkuvásba fulladt. De mit láttak az első telepesek Észak Amerika földjén? Végnélkülinek látszó területet, amit csakis szorgalmas, szivós munkával lehetett megértékesiteni. A látásuk megvidámitotta őket, minden próba, nehézség ellenére. Nem szédültek el, mint a spanyol felfedezők a rablott zsákmánytól, hátat forditva a becsületes életvezetés kihivásainak.

.. VAN JÓ LÁTÁS

Van csodálatos látás a földön. Jézust, az Istenség megszemélyesitőjét az ember örök jólétéért, a négy evangélista teljes jelentőségében látta.

Nincsen tökéletesebb életrajz az evangéliumoknál. Akik irták, kizárták magukat teljesen abból, amit láttak. Végtelenül sokat lehet tanulni tőlük. Pált és a többi apostolokat Lukács, orvosi történész, szintén jól látta. Ha Pálról az ellenségei nyilatkoztak volna, még a nevéről sem emlékeztek volna meg.

De Isten azokat hivta el erre a munkára, kik alkuvás nélkül látták azt, amiért alkotva volt a látásuk.

Minden képessége ellenére Marx Károlyt nem birom komolyan venni, mert ő nem akarta s azért nem is tudta Jézust igazán meglátni. Azok, akik komolyan veszik Jézus páratlan látását, mindenkor értékelik az életet. Figyeljük csak meg, amit Jézus mondott: "Ha a te szemed botránkoztat meg téged, vájd ki azt és vesd el magadtól; jobb néked félszemmel bemenned az életre, hogynem két szemmel vettetned a gyehenna tüzére. (Máté 18,9.) Jövetelünk egyik főcélja helyesen látni, Isten iránt hálás szivvel, hüséges lelkesedéssel. A következmény: MEGVIDÁMOSODÁS. A szivnek öröme.

A jó hir valóságos gyógyir. Ötven esztendő az amerikai magyar baptisták világában igen jó hir. Az elmult években voltak több taggal rendelkező vallásos mozgalmak Amerikában és mégsem birták elérni az ötven esztendőt. Szövetségünknek szervezete még eléggé hajlékony. Vannak értékes tagjaink, megbizottjaink és intézményeink. Viszont az ötven esztendő folyamán Szövetségünk tárházából sok jó származott át az amerikai társadalomba. A sok közül egy értelmes magyar származásu nőre gondolok, aki a chicagoi magyar hivők körében kezdte el szárnybontogatását és már évek óta jelentőségteljes szolgálatot irányit az egyik ottani alapitvánnyal kapcsolatban. Az amerikai élet gazdagodott a magyar származásu hivőkkel.

CSONTOK MEGERŐSÖDÉSE

A Krisztus evangéliumát többféleképen fogják föl. De a TISZTA evangélium bibliai megismeréssel jár. Bizonyos dolgokat mindnyájunknak jó tudni, mivelhogy az Egyesült Államokban élünk.

Évek óta világméretben meg van adva Amerikának az alkalom a vezetésre és mégis oly nehezen birja teljesiteni a hivatását. Valami történt az amerikai történelemben. Ez a valami a polgárháboru. Sokat veszitett erőben az amerikai egység azzal. Különféle területeken még ma is könnyen történik az elkülönödés miatt szakadás is. Ez az igazi egységet rémségesen hátráltatja. Mi ennek az oka? A polgárháboru? Vagy, hogy magát a polgárháborut

is előzőleg a szakadásra való hajlam idézte volna elő? Az utóbbira gondolok. Azonban végtelen hálás vagyok, hogy Amerikában s o k a n küzdenek, akik nem akarnak pártolni semmiféle szakadást. Ezek jelzik az igazi jövőt.

A bibliai megismerés háládatosságot tart ébren Isten iránt. Ha különféle hangsullyal is, de vannak tekintélyes számmal, akik a Krisztus evangéliumát minden vonatkozásában komolyan veszik. Ez valóságos jó hir és bárhol, bárkinél uj életet fakaszt, Isten iránt való lelkesedéssel.

Az is jó hir, hogy A MINŐSÉG FÖLÖTTE ÁLL A MENNYISÉGNÉL. Jeremiás r é m s é g es akadályokkal küzdött, de ő mindig többet jelentett ellenfeleinél. A keresztyénségnek van magaslata, amit letörni nem lehet. A keresztyénség igazi értéke Krisztusban rejlik. Ő a Nagy Minőség. A Nagy Jóság, Megértő, Megbocsátó, az igazi Barát, de A NAGY IGAZSÁGOS.

A küzdők lelkesedését többnyire kielégithetetlen éhség tüzeli. (Nem élvezet, hatalom vagy hirnév utáni éhségre gondolok.) Ezek a küzdők mondják, hogy ők voltaképen Isten után éhesek, szomjasok. Azonban miért? Mert egyedül Istenben vélik az igazság szellemét. (Ez a meglátás mindig érdekelt.)

Viszont Isten megadta erre az éhségre az igazi feleletet Krisztus által. Ő A NAGY IGAZSÁGOS. Ez valóban jó hir! Krisztus igazságos testileg, szellemileg és lelkileg. Ugyszintén egyénileg, társadalmilag, valamint elméletileg, gyakorlatilag. Kivétel nélkül, mindenkivel szemben. Akik vele tartanak vagy ellene tusakodnak. Akik egész életükben meddő küzdelmekben vettek részt, vagy akik tündöklő sikert értek el. NINCSEN KIVÉTEL. Mert A NAGY IGAZSÁGOS utját állja a gonosznak és megérteti az Isten akaratát akárkivel.

Szövetségünk tagjai lelkesednek A NAGY IGAZSÁGOS iránt. Jó hir ez. Megerősiti hitünket, értelmünket, szeretetünket . . .

Testvéreim, ujitsuk föl helyes látásunkat és ragaszkodjunk Krisztushoz minden erőnkkel. Meg fogunk vidámodni, erősödni.

TITKÁRI JELENTÉS

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA SZÖVETSÉG 50-IK ÉVI JUBILEUMI KONVENCIÓJÁRA, TARTATOTT 1958 JULIUS 9-13-IG . . CLEVELAND OHIO-BAN

K E D V E S JUBILÁLÓ TESTVÉREK; - delegátusok és vendégek!

Mielőtt jelentenék valamit konvenciónk területéről, ünnepélyesen köszönetet akarok mondani szövetségünkhöz tartozó gyülekezeteknek, (melyekben az elnök és titkár tv. látogatást tett évi körutjuk alkalmával) páratlan fogadtatásukért, melyben lelkiközösségünk képviselőit ez évben is részesitették.

Köszönetet mondok továbbá Konvenciónk összes tisztviselőinek, kik ez évben is példás megértésben és szeretetben müködtek közre szövetségünk nehéz ügyeinek kezelésében. Könnyen meg lehetett érteni, hogy nem az egyéni dicsőség hajhászása volt a mozgató erő, hanem Isten országának épitése és az Ő szent nevének felmagasztalása.

Szövetségünk nevében köszönetet mondok továbbá a Cleveland Fulton Rd.-i gyülekezet minden egyes tagjának becses türelmükért, mely által prédikátorukat készséggel adták oda többször szövetségi teendők végzésére, az elnök és titkári körut és a történelmi könyvvel kapcsolatban. S aztán köszönetet mondok azoknak is, kik a szószéknél időről-időre hüségesen helyettesitettek; m i n t Stumpf Lajos, Gábos Imre, Nyomtató László, Lant Emil és Héthalmi Károly testvérek.

Mindenek felett pedig köszönöm az én jóságos mennyei Atyámnak az erőt, egészséget és képességet, mely által én is tehettem valamit Istenországának érdekében ebben az esztendőben, mint konvenciónk titkára. Határozottan tudom, közösségünk vezetősége nagyon kevésre lett volna képes, ha a testvériség általában imája által nem emeli lankadó karjaikat, mint azt Mózessel szemben Áron és Hur tették, hogy biztositsák a győzelmet ellenségeik felett.

Van eset, mikor a mi Mesterünk nem látja helyesnek a visszatekintgetést, amint azt ki is fejezte; "Ha valaki az ekeszarvára veti kezét és hátra tekint, nem alkalmas az Isten országára." (Luk. 9:62.). Azonban ma Jézus ezt mondja: Ha valaki kocsijának kormánykerekére veti a kezét és az a tükörben hátra nem néz, csak folyton előre, az nem alkalmas a kocsivezetésre, mert a veszély mind a két irányból jöhet.

Amint szövetségi életünk jubileumi magaslatáról visszatekintünk, világosan látjuk jóságos mennyei Atyánknak csodálatos vezetését 50 nehéz, de rendkivül áldásos éven keresztül. Háládatos szivvel, felemelt hanggal összhangban mondhatjuk Mózessel: "Uram te nékünk hajlékunk voltál minden időben." - Nekünk az Urral egy remek történetünk van. Olyan történet, melyre bárki is nagyon büszke volna. Erről igen könnyen meggyőződnek azok, kik az uj történelmi könyvünket átolvassák. Azonban ez ne á l l i t son meg munkánkban. Mi még nem értük el a végcélt, de siessünk minden áldozat árán annak elérésére.

Ebben az esztendőben kis csoportunk nagy dolgokat végzett. Aggmenházunkat áttelepitette Michigan államból Florida-ba. Ez egy majdnem erőnk feletti vállalkozás volt részünkre, de minél tovább annál jobban látjuk azt, hogy az Ur akarata szerint történt és az ő szent neve meg fog dicsőittetni benne.

A másik pedig 50 esztendős multunknak a megörökitése. Többször terveztük mi azt, mikor még számban többen voltunk magyarok, de most már látjuk az Ur volt az, aki ebben Utunkat állta. Ő egy nagyobb jelentőségü áldást akart adni ezen müben részünkre s ezt most az 50 éves jubilálásunkkal k a p c s olatban látta a legalkalmasabbnak adni.

Többször kerestük már Szövetségünk bekebelezési okmányait, d e nem voltunk képesek megtalálni. Ez évben megtaláltuk. Konvenciónk alapszabályában e z áll: "Szövetségünk hivatalos pecsétje köralaku" stb., ami a maga valóságában nem létezett. Ime most az is meg van.

GYÜLEKEZETEINK HELYZETE

Amennyire képes voltam látogatás és levelezés folytán beletekinteni gyülekezeteink belső életébe, a következőket állapitottam meg róluk: Testvéreink általában még mindig hüségesen harcolják az élet nemes harcát exisztenciájukért. Harcolnak a kornak és testi élvezeteknek erkölcstelen szelleme ellen is, hogy annak befolyását távoltartsák a gyülekezeti élettől.

A prédikátorok és gyülekezeti vezetők önfeláldozó munkát végeznek minden vonalon Isten szent ügyének előmozditására. Ahol az idősebb testvérek, kik oszlopai voltak erkölcsi és anyagi támogatásukkal a gyülekezetnek és soraik gyorsan fogynak, ha a fiatalabbak nem hajlandók nagyobb tevékenységet vállalni, ott a prédikátornak kell azoknak a helyét betölteni, vagy az ügy hanyatlik és szenved. Amely gyülekezetben pedig az ifjak átvették friss erővel és nagyobb képességgel a szolgálatot, ott a haladás és siker elmaradhatatlan. - Azért törekedjünk az ifjabb tv.-eket bevezetni a lelki munkába s fokozatosan felelősségteljesebb megbizatást adni nekik, mert a gyülekezeti életben az övék a jövő.

Szövetségi életünkben számbeli leg apadás jelentkezik, amennyiben Akron, Huntsburg, Elyria, Perth Amboy teljesen az angol nyelvet használja s velünk, mint magyar konvencióval nem kooperál. Szerintem ez az időknek jele arra nézve, hogy megálljunk és komolyan tárgyaljunk arról; hogyan lehetne őket továbbra is megtartani szövetségünk kebelében? A svédek, németek, olaszok, csehek, miután felvették az angol nyelvet istentiszteletük tartásában, megtartották szövetségi egységüket; miért ne tudnánk mi bölcs irányitással azt megtenni? Addig, amig megvan az idősebb testvéreinken keresztül többé-kevésbé az összeköttetés könnyeb lenne, mint azután.

GYÜLEKEZETEK JELENTÉSE

(Felolvasása a beérkezett jelentéseknek 18-ból 14., ez a beküldött postakártyákról lett felolvasva.)

PRÉDIKÁTORI VÁLTOZÁSOK

Közvetlen a mult konvenciónk előtt, ifju BIRÓ MIHÁLY prédikátor

Rev. Petre Gábor, a jubiláló konvenció titkára.

tv. a Trenton N.J.-i gyülekezettől megvált és a megüresedett szószéket ideiglenesen Petrusán János prédikátor töltötte be és 9 hónapon keresztül hüséges szolgálatot teljesitett az ő rendes teendői mellett; melyért mi is mint szövetség, hálás köszönetet mondunk. Most aztán vagy két hónappal ezelőtt egy nagyon örvendetes fordulat állott be a trentoni gyülekezet életében. Megtalálta állandó vezetőjét a néhai OROSZ ISTVÁN prédikátor és tanár tv.-nek ATTILA fiában, kinek vezetésével már készitik a terveket, szövik a szép álmokat egy nagyobb szabásu lelki munkának a végzésére. Uj templomot akarnak épiteni a város egy másik negyedében s ott általánosabb értelemben minden népnek hirdetni Isten üdvözitő Evangéliumát.

BÓGÁR JÓZSEF prédikátor tv. január végén fejezte be müködését a Detroiti Magyar Baptista Gyülekezetben s távozásával (amint azt levelében kifejezte) megszakitotta a Szövetségünkkel való kapcsolatot is, melyet mi sajnálattal vettünk tudomásul. A megrongált gyülekezet ideiglenes vezetését PETRE M. ADALBERT nyugalmazott prédikátor és az Evangéliumi Hirnök szerkesztője vette át és segitett megtalálni SCHMIDT HENRY prédikátor tv.-ben annak állandó pásztorát, ki junius 1.-én vette fel a munkát. Beiktatása junius 29.-én vasárnap délelőtt ment végbe fényes ünneplés keretében.

Idősb BIRÓ Mihály préd. tv. Wallingford Conn.-ben szintén 1957 végével, befejezte hüséges szolgálatát s tekintettel gyenge egészségi állapotára, teljesen visszavonult minden prédikátori teendőtől. Sajnálattal vettük tudomásul azt, hogy felmondásakor az ifjuság és azokkal tartó idősebbek, számszerint 42 tag a helyi angol gyülekezethez csatlakozott. Az ottmaradt 15 idősebb tag pedig eltökélte magában a templom és istentiszteletek fenntartását. Nyomban szervezkedtek is a szolgálatra. Megválasztották kis körükből az igeszólókat; ugymint Dudich, Szilágyi, Kranyák és Toth testvérek személyében, kik felváltva hirdetik a megfeszitett Krisztust.

A Toronto Canadában levő testvérek, vezető hiányában elszéledtek. A fiatalok angol gyülekezethez csatlakoztak. Akik néhányan még a gyülekezetben maradtak, elveszitettek minden reményt az iránt, hogy még egyszer ott, mint gyülekezet, saját prédikátorával végezheti a lelkimunkát. Azonban az Ur másként döntött velük szemben. A szabadságharcos tv.-eink közül oda is érkeztek elég tekintélyes számban, kik a gyülekezet megmaradt kis csoportjával mindjárt összefogtak az Ur szolgálatában. Ezen egységet mennyei Atyánk azzal áldatta meg, hogy küldött nekik egy képes vezetőt CSEREPKA JÁNOS prédikátor tv. személyében, kinek vezetésével a gyülekezet szép megértésben és szeretetben teljesiti a szolgálatot, melyet az Ur rájuk bizott.

PÁSZTOR NÉLKÜLI GYÜLEKEZETEK

Ez időszerint két gyülekezet van pásztor nélkül, melyek a következők: 1. Garfield N.J.-ben van, hol Kovács Miklós nyugalmazott prédikátor tv. több év óta teljesit kisegitő szolgálatot. De most már haladott korára való tekintettel vissza akar teljesen vonulni a felelősségteljes prédikátori teendőktől.

A másik Welland Ont. Canada, közel az amerikai határhoz és Buffalo városához, már évek óta prédikátor nélkül van. A városban levő magyarságra való tekintettel nagyszerü kilátások vannak egy alaposabb lelki munkára. A kb. 20-25,000 lakósu városnak teljesen 25%-a magyar. Van egy alkalmas temploma a gyülekezetnek, nagyon jó helyen. Ha az Ur valamiképpen nem könyö-

rül rajtuk, nem fogják tudni sokáig az istentiszteleteket fenntartani.Kérjük a gabona aratásának Urát, hogy küldjön egy lelkimunkást az ottani aratásra.

KEZDŐ MISSZIÓK ..

Phoenix Arizonában, Dobos János és Biró Péter tv.-ek otthonában jönnek össze vasárnaponként istentiszteletre. Nem sokat tudunk a haladásról vagy a sikerről.

MIAMI, FLA.-ban már több mint két éven keresztül minden vasárnap délután Dr. Biró László tv. vezetésével nagyon látogatott istentisztelet tartatik a Shanandoah Baptist Church-ben. A mult karácsonyban 110 volt a megjelenők száma.

SMITH FERRY N.Y.-ban szintén csoportosult 7 szabadságharcos és otthonban rendszeresen tartanak isteni tiszteletet. Ha kitartanak a lelkiélet ilyen mérvü gyakorlásában, előbb vagy utóbb az Ur áldással fogja megkoronázni hüségüket.

HARROW ONT. CANADA-ban szintén kezdetét vette egy kis lelkimozgalom a detroiti gyülekezet által és minden változások dacára is meg van e csoportban az érdeklődés az iránt, hogy fejlődjenek, szaporodjanak Isten szent neve dicsőségére.

PRINC ALBERT Sask. Canadában Mónus János prédikátor tv. által szintén alakult egy misszió, melyről nem sokat tudunk. Öt hónappal ezelőtt irt levelemre, még Mónus tv.-től nem kaptam választ. Imádkozzunk ezen mustármag szerü lelkimozgalmakért és azok vezetőiért.

JAVASLATOK

Minden áldozatok árán őrködjünk lelki életünk tisztasága felett. Legyen világos előttünk, hogy az ördög ma jobban mint valaha, arra törekszik, hogy beszennyezze testünket-lelkünket; mert csak az által tudja Isten gyermekeit elerőtleniteni és lefegyverezni. Azon gyülekezet, melybe a Sátán becsempészi a bünt tagjai életébe, megszünik bünösöket megmentő csoport lenni. - Tagokat nyerhetnek, de azokból komoly, Krisztus követőket nevelni nem képesek.

TARTSUNK EVANGÉLIZÁLÁST. - Nagyon szükséges bizonyos időközönként evangélizációkat tartani. Az "American Baptist Convention" a mult hónapban Cincinnati-ban elfogadta egy egész évre kiterjedő evangélizálásnak a tervét. Csatlakozzunk ezen áldásos mozgalomhoz, amint a helyi körülmények megengedik. Ez nem csupán a bünösök megmentésére ajánlatos, hanem jó ez a gyülekezet minden tagjának, sőt még a prédikátornak is. Ha Isten szent Igéjével nem ébresztgetjük egymást, bekövetkezhet könnyen, hogy csak az örökkévalóságban ébredünk fel, mikor minden késő lesz.

Egy óriási munka-mező terül el előttünk, melyért az Urnak felelősséggel tartozunk. Pál apostol a római tv.-eknek ezt irta: "Ugy a zsidóknak, mint a görögöknek és barbarusoknak is köteles vagyok ... Róma 1:14. Mi is hassunk oda, hogy mindenkinek hirdessük a bünöst megmentő és Istennel kibékitő Evangéliumot.

HOZZUNK NAGYOBB anyagi áldozatot. - A lelkimunka leginkább ott veszti el értékét, mert a gyülekezeti tagok nem hajlandók komolyan áldozni érte. (Tisztelet a kivételnek) Nagyobb munkáért, nagyobb sikerért és több lelki áldásért, nagyobb anyagi áldozatra van szükség. Ha minden gyülekezeti tag lelkiismeretesen kiveszi részét rendszeresen az adakozásból, akkor lesz pénze a gyülekezetnek bel és külmisszióra, rádió és televizió programra, iratmisszióra és mindenre. Nagyobb lelki áldást, csak nagyobb áldozatok után várhatunk Istentől.

NEVELJÜK A missziószellemet. - - Szövetségünk kezdetétől ez volt a lüktető erő gyülekezeteink fejlődésében. Minden hivő kötelességének tartotta az egyéni látogatást és bizonyságtevést embertársaival szemben. Nem maradt el az istentiszteletről, (mert az rossz példa) inkább törekedett magával másokat hozni. Különösen vasárnap délután mentek hivogatni, mert hiszen az volt arra a legjobb alkalom. Azért aztán a vasárnap esti összejövetelek mindig népesebbek voltak. Törekedjünk mi is az egész vasárnapot Istennek szentelni, mert az az Urnak a napja.

A TECHNIKA VIVMÁNYA. - Ma, amint mondják, egy előrehaladott, müvelt világban élünk. A technika meghóditott itt mindent. Egyes dolgoknak élvezzük áldását, mig a többitől fél és reszket a világ. Az atom erő megállitotta a II. Világháborut, de a III. Világháborut nem fogja megállitani egyéb, mint az Evangélium, mely diadalt kell, hogy arasson ebben a világban. (I. János 5:4-5). Ennek pedig az őszinte hivők a terjesztői és eszközei.

Ismét megindult a háborus verseny a nemzetek között. A háborus felhők kezdenek egyre sötétebbek és bizonytalanabbak lenni fejünk felett. Ott röpködnek a vésztjelző gépmadarak, melyek néhány óra alatt elegendő bombát képesek szétszórni az egész világ elpusztitására. Ez arraserkent bennünket, hogy megkettőztetett erővel siessünk megmenteni amit lehet. A legértékesebb ezek között a mi halhatatlan lelkünk.

Japánban, Hirosima és Nagasaki városok elpusztitásánál 10,000 lóerős atombombát használtak s egy abból kiirtott 55,000 lakosu városban minden élőt. De ma már 200 és 300 lóerős atom és hidrogén bombák vannak nagy mennyiségben felraktározva a világ minden részén.

Ismerve a világ ezen rettenetes állapotát, hozzuk a mi embertársainkat a hitre. Ez a mi legfontosabb feladatunk ma. Nehéz és felelősségteljes, de ne féljünk, mert az aki az elmult 50 éven keresztül velünk volt és segitett győzni minden akadályok és megpróbáltatások között, megigérte velünklétét a világ végezetéig.

PETRE Gábor
szöv. titkár

Gyöngyszemek

Künn járok a buzaföldön,
Nem peng már a kasza, sarló.
A megkötött kévék helyén
Áll a puszta, csupasz tarló.

Amint járok ide s tova
A keskeny barázda szélén,
Megakad a szemem egy kis
Csillogó gyöngyöcske félén.

Lehet, hogy a reggel esett
Harmateső kicsi gyöngye,-
Vagy talán a munkás ember
Elhullatott veritéke . . .

Somogyi Imre

EZZEL AZ IMÁVAL NYITOTTA MEG VÉR FERENC SZÖV. ELNÖK
A JUBILEUMI KONVENCIÓT

OUR FATHER IN HEAVEN

WE PRAY that YOU save us from *ourselves.*

The world that YOU have made for us, to live in peace,
we have made into an armed camp.
We live in fear of war to come.

We are afraid of "the terror that flies by
night, and the arrow that flies by day,
the pestilence that walks in darkness
and the destruction that wastes at noon-day."

We have turned from YOU to go our selfish way
We have broken YOUR commandments
and denied YOUR truth. We have left YOUR altars
to serve the false gods of money and pleasure and power

FORGIVE US AND HELP US

Now, darkness gathers around us and we are confused
in all our counsels. Losing faith in YOU,
we lose faith in ourselves.

Inspire us with wisdom, all of us of every color, race and creed,
to use our wealth, our strength to help our brother,
instead of destroying him.

Help us to do YOUR will as it is done in heaven
and to be worthy of YOUR promise of peace on earth.

Fill us with new faith, new strength and new courage,
that we may win the Battle for Peace.

Be swift to save us, *dear God,*
before the darkness falls ★ ☆ ★

Az AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA SZÖVETSÉG JUBILEUMI ÜNNEPÉLYÉRE KÉSZITETT BESZÁMOLÓ AZ ARGENTINAI MAGYAR BAPTISTA MISSZIÓ MUNKÁRÓL

Amikor Nagy Sándor trónra lépett, hatalmas birtokokkal ajándékozta meg alattvalóit. S ezt annyira bőkezüen tette, hogy egyik barátja aggodalommal kérdezte tőle: "Ha minden gazdagságodat másoknak adományozod, magadnak mit tartasz meg?" - "A reményt!" - volt a határozott felelet. Nincs is ennél jobb utitárs a földön. Nem véletlen az, hogy Pál apostol a keresztyén főedény egyikének emliti és pedig ugy, mintha beillesztené a: hit és szeretet keretébe. Varázserővel jelen meg előttünk és csapkodja rózsaszin szárnyait amikor azt véljük, hogy körülöttünk minden beborult. A sziklák ormaira emel és megmutatja a tuloldal virágmezőit, amikor mi csak "akadály halmát" látjuk magunk előtt. Elviszen sárga kalásztenger közé, amikor szemeink csak szürke rögöket látnak. Oltár elé kiséri a bájos menyasszonyt s karonfogva vezeti haza a temetőből a párját vesztett szomoru hitvest. Ott élt ez a bátoritó tudat a költő szivében is amikor igy irt: Minden megujult reggel a régit eldobom; Reménységgel kelek fel, imával ajkamon.

Szivünkben ezzel a h a t a l m a s kinccsel léptünk Argentina földjére 1952 szeptember 19.-én, feladatunk teljes tudatában. Jó hatás volt reánk, amikor a kikötőben megláttuk Dr. Santiágo Canclini testvért és Id. Besenyei Ferenc testvért, akiket már előzetesen megismertem.

Dr. Elek Lajos és kedves felesége fogadtak otthonukba és együtt laktunk amig ők át nem jöttek Amerikába. Azon a helyen tartottuk első istentiszteleteinket és később Vas. Iskolát is. 6-7-en ültünk le egy asztal körül és beszélgettünk Jézusról. De miután már több családot megismertünk és azokat meghivtuk istentiszteletre, észre kellett vegyük, hogy egyesek igényeket támasztanak és nem adnak kellő értéket a háznál tartandó vallásos összejövetelnek. Templom helyiséget kellett béreljünk. Két különböző helyen kértünk erre engedélyt, bent a fővárosban és egyik, magyarok által jobban lakott külvárosban. A benti helyiséget vasárnap délutánokra vettük igénybe, mig a másik helyen szerdaesteli bibliaórákat tartottunk. Az utóbbi helyen nem sok eredményt értünk el, mert minden hivogatás ellenére sem tudtuk érdekeltetni magyarjainkkal az evangéliumot. Itt kezdtük az Urvacsorát is osztani de egyszer az is megtörtént, hogy az udvaron kellett elkészitsük, mert nem volt aki kinyissa a templom ajtót.Néhányszor nem tarthattunk bibliaórát, mert kellett a terem - mellék helyiség egyetlen kis szoba volt - éreznünk kellett, hogy nem vagyunk szivesen látott vendégek annak ellenére, hogy fizettünk. Ezt tapasztaltuk mind a két helyen. A hivogatás alatt egyesek a z t is megkérdezték, hogy állandó lesz a mi munkánk, vagy egyszer már indulunk is vissza Amerikába? Hamar be kellett látnunk, hogy ha eredményes munkát akarunk végezni, imahelyiségről kell gondoskodnunk. Megkezdtük a zörgetést azon az ajtón, amelyiken át bennünket kibocsájtottak a munkára s örömkönnyeket sirtunk amikor megkaptuk Vér testvér levelét és azt irta, hogy részéről hajlandó 5,000 dollárral hozzájárulni egy megfelelő épület vételéhez. De ezt megelőzőleg, meg kellett alapitanunk hivatalosan is gyülekezetünket.

Ennek keresztülvitelét nem akadályozta semmi, mert amikor ezt a tervet tudattam az Argentin Szövetség akkori elnökével, Dr. Santiago Canclini testvérrel, a következő feleletet kaptam tőle: "Miután van itt német, orosz, litván, sőt még zsidó gyülekezet is, miért ne lehetne magyar is?" Aztán megjegyzésül hozzá tette: "De egyik sem lett organizálva ilyen hamar, hanem 5-6 évig dolgoztak, amig ideérhettek ahová önök már elértek. De mivel kifogást nem emelt gondolatunk ellen, megkezdtük az alakuló ünnepély előkészitését, amelyhez nevezett testvérünk is nagyban hozzájárult s 1953 november 8.-án, délután három órai kezdettel, ünnepélyes istentisztelet keretei között mondták ki hivatalosan, argentinai pásztor testvérek, gyülekezetünk alakulását 8 alapitó taggal, ezen a hivatalos néven: "Priméra Iglesia Evangelica Bautista Hungara de Buenos Aires". Magyar forditása: Buenos Aires-i Első Magyar Evangéliumi Baptista Gyülekezet. Mindjárt fel is lettünk terjesztve a Kultusz Minisztériumba, ahonnan 1954 január 12.-én kaptuk meg a hivatalos értesitést arról, hogy törvényesen is elismerik gyülekezetünket és engedélyezik munkálkodásunkat.

Most már nagyobb lendülettel kerestünk megfelelő é p ü l e tet munkánknak alkalmas helyen. Találtunk is, de 30,000 dollár lett volna az á r a s habár meg is érte ezt a pénzt, mégis le kellett mondanunk r ó l a. Másikat kerestünk, amelyet 17,000 dollárért kaptunk volna meg két esztendei lefizetéssel. Ekkor hivtam fel telefonon Petre Adalbert testvért és kértem, hogy a Detroitban gyülésező Szövetségünkkel tudassa és amennyiben határozatot hoznak tudassanak távirat által. Táviratot nem kaptam, hanem csak később egy nagyon lehangoló levelet, de azért tartottam a kapcsolatot a tulajdonossal, mert hittem, hogy ha mindenki kitér is kérelmünk elől, Vér papánk és mamánk felveszik vele a harcot és az Ur segitségével legyőzik az óriást. Akiben biztam, nem hagyott szégyenben sem csalódásban, mert 1954 julius 16. keltezéssel megjött a remény által várt levél, melynek értelmében Vér testvér vállalta az épület vételárának teljes kifizetését négy esztendő alatt a hozzá járuló kamattal együtt. Tehát diferencia csak a fizetési határidőnél volt, amit el tudtam volna intézni a háztulajdonossal, aki egy orvos volt és minden előnyt m e g a d o t t, mert azt mondta, hogy: "Büszke leszek arra, hogy az apámtól örökölt házamból templom lesz."

Hanem a baj az volt, hogy kivülünk még három igénylő volt az épületre és a döntő válasz megadási határidőnk lejárt és este kénytelen voltam bejelenteni, hogy még nem kap-

tam felhatalmazást az épület megvételére. Kértem még 48 óra időhalasztást, amit már nem kaptam meg, mert a tulajdonos attól félt, hogy a még mindig bizonytalanért elveszti a biztos vevőket. Szomoruan mentem haza. Éjjel nem tudtam aludni. Másnap reggel megérkezett Vér testvér levele. Azonnal felhivtam a tulajdonost, de már késtem, mert tegnap esti bejelentésem után azonnal előleget adott az épületre egy ur, aki étkezdének alakitotta át.

Pár heti keresés után találtunk másikat, amelyet 17,000 dollár értékben engedtek volna át. Ismét levelet irtam Vér testvérnek és Molnár Balázs, Szövetségünk akkori titkárának. Molnár testvér a vagyonügyi bizottság nevében válaszolt és tudatta annak határozatát. September 26. keltezéssel Vér testvér is levelet küldött - ennek másolatát a vagyonügyi bizottság elnöke; Bacsó testvérnek is megküldte, mely által arra kért, hogy az amerikai misszionáriusok jóváhagyásával v e g y ü k meg az épületet, melynek leelőlegezésére küldött is 2,000 dollárt. Nem tudom leirni akkori érzelmeimet: éppen uton voltam feleségemmel egy család meglátogatására s a fővároson átutazva bementem a Főpostára postafiokunkat megnézni s benne értesitést találtam egy ajánlott levél érkezéséről. A levél Vér testvértől érkezett. Feleségem az autóbusz megállónál v á r t a postahivatal előtt. Gyorsan jöttem és elértük az autóbuszt és a boritékot felbontva, benne találtuk a csekket. Amikor a levelet elolvastam, alig birtam örömömet fékezni. Feleségemhez fordulva azt mondtam neki: Mama! kedvem volna az autóbuszból kiszállni és az ég felé kiáltani ezt: "HALELUJA! DICSŐSÉG ISTENNEK!" Vér testvérnek az lett volna a kivánsága, hogy az épületet irassuk a Richmond Misszió Társulat ottani képviselőinek a nevére. Ennek a társulatnak jogi személye van, de alapszabálya értelmében nem vesz nevére olyan birtokot, amelyen adósság van. Vér testvérnek az volt a gondolata, hogy amennyiben nem tudná a teljes összeget kifizetni, kifizetné ez a társulat kölcsön fejében. Ezt én tudattam az ottani misszionáriusokkal és ennek kivitelét kilátásba helyezték és erre, ugy egyeztünk meg az épületre, hogy készpénzzel fizetünk és igy az előlegről k i á l l i tott nyugtát, ennek a bizottságnak a nevére irattuk. Velem volt egy misszionárius és az argentinai Baptista Szövetség elnöke is. Később huzódoztak a megegyezés teljesitésétől és azt követelték, hogy Vér testvér deponálja náluk az összeget és aztán ők itt kifizetik az épület árát.

Rev. Molnár Antal misszionárius, a Szövetségünk misszionáriusa Dél Amerikában 6 éven keresztül hirdette Krisztus Evangéliumát, melynek gyümölcse Buenos Airesben egy szép magyar bapt. gyülekezet.

Mrs. A. Molnár Molnár Magdus

De mivel ez nem ment olyan gyorsan, mint ők gondolták, visszaadták a már náluklevő hivatalos iratokat, hogy az átiratás problémájával folyamodjak a Confederációhoz. Ők rendelkezésünkre állottak akármilyen formában, de ekkor már nem mondhattuk, hogy nem fizetjük ki az épület teljes árát. Amikor Vér testvérnek megirtam s ő levelemre válaszolt, azt irta t ö b b e k között: "Ugy látszik Molnár testvér, hogy nagyot haraptam és nem birom lenyelni. De imádkozzunk testvérem, Isten ma is tehet csodát."

Nagyon vele éreztem ezekben a napokban is. Ezért nagy volt örömöm, amikor Molnár testvér azt irta, hogy a Szövetség 5,000 dollárral segit Vér testvér terhén könnyiteni. Közben a dollár értéke is emelkedett és én nagyon boldog voltam amikor azt irhattam Vér testvérnek, hogy részéről ha csak 10,000 dollárt küld is, elhaladunk. Igy ő 10,000, a Szövetség pedig 5,000 dollárt küldött az épület megvételére. Közben az árak és a munkabérek ugy emelkedtek, hogy amikor az átalakitásra kerülhetett a sor, kénytelenek voltunk ismét támogatást kérni és kaptunk ujból 1,800 dollárt. A Shakertér-i gyülekezet jóvoltából szintén megkaptuk a kocsi árát 1,350 dollárt és 350 dollárt a wadsworthi gyülekezettől, amit ez a gyülekezet a kocsi átküldési költségére akart forditani. Ezeket a pénzeket forditottuk az átalakitásra és az épület rendbehozására. Gyülekezetünk pedig vállalta a berendezési költségeket. Minden pénzt elköltöttünk, a nem annyira fontos javitásokat lemondtuk és még igy is maradt 450 dollár adósságunk az épitésznél.

Az e g e k e t csapkodta örömünk szárnya, amikor 1957 január 27.-én megnyithattuk imaházunkat. A város egyik legjobb forgalmi központján, egy szép avenidán, Argentinában az összes magyar egyházak között elsők voltunk akik templomot szenteltünk, mi, kiknek munkája a legfiatalabb ott és akik a legkevesebben vagyunk. Amikor ezért hálát adunk mennyei Atyánknak, köszönettel hajtunk fejet Vér Ferenc és kedves felesége előtt, akiknek jóvoltából jutottunk ehhez a nagy előnyhöz, igen, akiknek segélytnyujtó kezei elérnek minden olyan helyre, ahonnan segitséget kérő hang emelkedik fel Istenhez ugy, hogy azt ők is meghallhassák. Nagyon jellemző reájuk az, hogy mindent a Szövetség nevében tesznek. Amikor az első 5,000 dollárt igérték, arra kértek, hogy amidőn jelentésemet készitem a Konvencióra és erről em-

litést teszek, ne emlitsem a nevüket. De hiába kerteltem volna, mert ugyis kitalálta volna bárki, hogy ilyen összeg adományozásához, ilyen célra, pénze, szive és adakozó k e z e, csak a Vérházaspárnak van.

Hálából megnagyitott fényképüket őrzi gyülekezetünk, emlékükre pedig az egyik szobát neveztük nevükről el igy: "V É R H Á Z A S P Á R SZOBA."

Gyülekezetünk fejlődéséről is kell hogy szóljak, éspedig az elmondottakkal kapcsolatban: Épületet alkalmasabb helyen nem vehettünk volna. Buenos Aires egy óriási nagy város, mert külvárosai nélkül 5 millió lakosa van. Benne a magyarság szétszórtan él és mivel arra aligha számithatunk, hogy másik imaházunk is legyen - ezzel is elkéstünk legalább 20 esztendőt, - olyan helyen kellett vennünk, hogy el lehessen érni a város minden irányából és megkönnyitve legyen ugy az odajövetel, mint a mi munkánkkal kapcsolatos utazások. Részben ennek az előnynek tudható be az, hogy feleségemmel, kislányommal és feleségemnek egy hugával, aki Brasilból jött velünk Argentinába, kezdtük a munkát s aztán találtunk pár testvért és igy 8 taggal alakultunk gyülekezetté. Azután nemsokára alámeritettünk 8-at, a következő évben 4-et, később 5-öt és ez év husvétja alkalmával ismét 5-öt. Összesen 22-őt, Argentin gyülekezetből hozzánk jöttek 6-an, 7-et pedig olyant vettünk fel akik éveken át nem tartoztak gyülekezethez s igy 37 tagja lett gyülekezetünknek. Később egy visszament sehová, (vagy talán sokfelé), egy meghalt, kettő pedig elment Krisztustól Mózeshez s igy, jelenleg 33 aktiv tagja van gyülekezetünknek. A rendes istentiszteleteken jelen vagyunk 45-70-en, a Vas. Iskolának van 42 beiratkozott tagja három osztályban: Krisztus harcosai, Débora és Hajnalcsillag nevekkel. Március hónapban megszerveztük az énekkart is, Magduskánk vezetése alatt.

Nagy szolgálatot tesz lapunk, a Délihirnök is. Megszoktuk küldeni minden prédikátornak és még másoknak is ide Amerikába. Kezdetben nagyon sok munkánk volt vele, mert sokszorositó gépen készitettük, amelyhez nagy mennyiségben kaptunk egyszer papiranyagot is ehhez a Konvencióhoz tartozó Női Szövetségtől amit most ismét hálásan köszönök. Amikor az elfogyott, ismét akadály állt be, mert - tudom, hogy sokan kételkednek ebben a testvérek, de még selejtezett papirt is nehezen lehetett kapni. A véletlen isteni gondviselés v e z e t e t t el az egyik nyomdába, ahol az argentin testvérek dolgoztatnak és ott kértem a tulajdonost, aki egy kedves keresztyén nő - de ezt előbb nem tudtam, - hogy segitsen papirhoz jutni. Mindjárt arra kért, hogy készitsem el az anyagot és vigyem el hozzájuk. Tiltakoztam az ajánlkozás ellen, arra való hivatkozással, hogy nem birom megfizetni, mert én ezt dijtalanul küldöm ahová csak küldhetem. Annál is inkább hozza el - mondotta - szép s tiszta munkát fog küldeni és meg birja fizetni is. Elvittem az anyagot és amikor a lap elkészült, tényleg fizetőképes voltam, m e r t nem akart érte elfogadni semmit.

Később abban egyeztem meg vele, hogy fizetek a munkájukért annyit, amennyit fizethetek. De most utóbb, mivel az árak végtelenül emelkedtek - én pedig csak annyit kapok a lapokért mint régen, - restelem igénybe venni nagy szivességét. Pedig nagyon hiányoljuk a lap szolgálatát és Jugoszláviába is nagyon kérik, ahová 220 példányt szoktunk küldeni minden kiadásból.

Kezdetben azt tettük, hogy amikor elküldtünk két három számot egy helyre, azután elmentem a cimzett meglátogatására személyesen. Nagyon örülnék és végtelen hálás lennék, ha volna valaki a testvérek között, aki ha mindjárt valami csekély tárgyat is, de innen küldene ennek a kedves nyomdatulajdonos nőnek.

Amiről kevesen tudnak, de jó ezt ismertetni:

Amikor utban voltunk Brasilián keresztül Argentinába, volt Sao Paulo-i gyülekezetünkben amikor arra kértem a fiatalokat, hogy jöjjenek előre azok, akik szeretnének misszió munkára felkészülni, tiznél többen jöttek előre. Ezek közül négyen felkészültek a lelki munkára és most hasznos szolgálatot végeznek. Ezek tanulási költségeit Vér testvérék fedezték.

1936-ban nyitották meg Jugoszláviában Szabadkán a z imaházat. Hosszu időn át nem tudták a szent cél szolgálatára szentelni, mert nem volt pénz az átalakitási költségek fedezésére. De amikor Szakács Benjámin testvér Kanadából 50, Fran Frey testvér New Orleansból 100, Vér testvérék pedig 500 dollárt küldtek Pintér Sándor testvérnek, megnyilt a s z é p imaház, melyben örömmel magasztalják Jézust.

Molnár Antal
Av. Caseras 656 Buenos Aires.

ÜDVÖZLŐ LEVELEK ÉS TÁVIRATOK

Dear Reverend Petre:

This is to acknowledge your letter of June 6th and your invitation to appear on Thursday, July 10th, at the Convention of the Hungarian Baptist Union of America.

I regret that a prior commitment, out of the City on that day, will necessitate my having to decline your kindness.

I know that you understand, and I certainly trust that your Golden Jubilee celebration will be the most memorable and outstanding event in the history of your Church.

With all good wishes,

Sincerely yours,

C. WILLIAM O'NEILL,
Governor

Dear Reverend Petre:

This will acknowledge receipt of your letter of June 7, 1958, inviting me to attend the Golden Jubilee on July 10th.

I sincerely regret that I cannot be with you on this occasion, for I will be in Washington at this time.

Sincerely yours,

Anthony J. Celebrezze,
Mayor
City of Cleveland

Ezen a képen bemutatjuk olvasóinknak a mi kedves ujonnan megválasztott szövetségi elnökünket, Rev. Vér Ferencet és családját. A kép felvétele idején Ferencz és Helen a haza szolgálatában voltak. Katicza leányuk már akkor diplomás és praktizáló orvos volt. Lapunk utján is üdvözöljük testvéreinket s kivánjuk reájuk Isten gazdag áldását.

Dear Mr. Vér, want to congratulate the Convention on their 50th anniversary. May God bless you as you prepare your work for the Lord for the coming year. I would have enjoyed being with you but my health doesnt permit me to:

Rev. Michael Biro.

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetségnek

Kegyelem, áldás és béke az Urtól és testvéri üdvözlet. Kedves testvérek az Ur Jézus Krisztusban. Most, amidőn évi konvencióra gyülekeztek egybe, amely annál inkább nevezetes, mivel az 50-ik, tehát arany jubileumát jelenti az A.M.B.SZ.-nek, mi innen a távolból szintén kivánunk megjelenni, habár személyesen ezt nem is tehetjük, de lélekben egyesülünk a k. testvérekkel és imáinkban mi is az Urhoz emelkedünk, az Ő leggazdagabb áldásáért könyörgünk ezen alkalomra.

Mi kivánjuk tehát, hogy az Ur gazdagon áldja meg a kedves testvéreket és minden konvenciói munkát és hogy a Szent Lélek vezetése legyen érezhető a konvenció minden munkájában és határozataiban, hogy szolgáljanak az Ur országa növekedésére és az A.M.B.SZ. alapjának megerősitésére és befolyásának terjeszkedésére.

Sao Paulo. 1958 junius 17.

A Sao Paulo-i Első Magyar Baptista Gyülekezet nevében:

NAGY István. a gyül. pásztora.
ERDEI József levelező titkár.

Mélyen tisztelt Konvenció!

Ezen ünnepélyes alkalommal boldog érzéssel és legőszintébb testvéri szeretettel üdvözlöm és köszöntöm a jubiláló konvenciót, fennállásának 50-ik évfordulója alkalmából.

Kivánom, hogy továbbra is bátor szószólója legyen az igazságnak, ápolója a hitnek és az erkölcsnek s védője a szeretetnek és egyetértésnek. A munkán pedig továbbra is legyen Istennek áldása.

Szives szeretettel üdvözlünk mindenkit.

..

John S. Faze.

Cordial greetings to the 50th anniversary Convention of the Hungarian Baptist Union of America. We extend our sincere congratulations on your outstanding achievements in the work of the Lord during the half century past. Best wishes for future plans. Sincerely yours. Akroni Magyar Hirlap:

Mrs. Árpád Tarnóczy.

Dear Baptist Brethern: We wish to extend you our Christian greetings as you are gathered together for your fiftieth anniversary Convention. May God richly bless each of the churches represented there. Our special greetings to missionary, Rev. Antal Molnar and family. Workers together for Christ.

Rev. and Mrs. Michael Biro Jr.

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség 50-ik Konvenciójának.

Kedves Petre Gábor Testvér az Urban.

Alulirott szivélyesen üdvözlöm az Amerikai Magyar Baptista Szövetséget, arany jubileumának alkalmából. Hálaérzettel adózom az Urnak, hogy csekélységemet szinte gondviselés szerüen méltóvá tette arra nézve, hogy ötven (50) évvel ezelőtt 1908-ban az első Konferenciakor: Homestead, Pa.-ban az Amerikai Magyar Baptista Szövetség fundamentumában, mint laikus, már egy parányi követ tehettem le.

Szivem mélyéből örvendek annak, hogy az isteni kegyelem még megengedte számomra azt az előjogot, hogy a Szövetség arany jubileumának alkalmával a Magyar hivők közösségében - s az Isten ezen Anyaszentegyházában: imádkozhatom. A Szövetség felett pedig elvonult hullámzó 50 évből 45 esztendőt, mint active prédikátori minőségben szolgálhattam az Isten népének közösségében.

Ez alkalommal köszönöm az Urnak - és a Szövetségnek az irántam tanusitott szeretetét, hogy 1951-től mint nyugalmazott és beszolgáló lelkipásztorságom idejében is - mind e

mai napig, évente $120 dollárt utal ki számomra.

Köszönöm a Jubileumi Ünnepélyre való meghivást. Jóságos Mennyei Atyánk bőséges áldásait kivánom az Ünneplő Konvencióra, a régi és az uj magyar testvériségre.

.. **Kovács Miklós**
Nyugalmazott Prédikátor.

Kedves Testvéreink az Ur Jézus Krisztusban!

Amikor levelünk megérkezik, már hallották Petre Gábor testvértől üdvözletünket és őszinte sajnálatunk kifejezését azért, hogy nem jelenhettünk meg. Cape Cod-on vakációztunk és csak hazaérkezésünk után találtam a meghivást iróasztalomon az irodámban. Nyomban telefonáltam Petre testvérnek. Senkit se érjen a vád a dolog kimeneteléért. Teljesen a körülmények kialakulása az ok. Talán az isteni Gondviselés határozata ez.

Indittatva érezzük magunkat, hogy legalább levélben közöljük érzelmeinket. Sohasem fogjuk elfelejteni azokat az áldásokat, amelyeket a magyar hivők lelki-közösségében nyertünk. Magyar hivők vezettek engem az Urhoz - Gazsi testvért beleértve; ők adtak lelki nevelést - - különösen Dulity testvér személyében: ott találkoztam azzal a vig, buzgó, komoly leánykával aki feleségem ma; ott nyertük azt a lelki fegyelmet, amely sokszor segitett a kisértés óráiban, mikor New York utcáin hirdettük az Igét - gyakran vad, üvöltő, istentagadó honfitársainknak; ők támogattak bennünket imáik és ajándékaikkal iskolázásunk nehéz évein át.

Hálátlan lélek lennék, ha felejteném az east-orangei szép éveket ahol és amikor a Magyar Osztály nagysága, lelkesedése és tanulékonysága kiváltotta az amerikai vezetőség elismerését. Aki megjelent március 15-iki ünnepélyeinken az tudja, hogy ifjuságunk mennyit nyert a magyar szellem és kultura terén.

Meleg jóérzéssel és hálával gondolunk nyári utazgatásainkra, amikor olyan meleg magyar és hivő vendégszeretettel fogadtak.

Minden küzdelem előbb - utóbb csak megerősödésünkre szolgált és az élet nélkülözhetetlen fegyelmét eredményezte, amely nélkül nem létezhet igazi, mélységes lelki élet.

S igy, amidőn szerető és imádkozó szivvel küldjük üdvözletünket, kérjük, tartsanak meg imáikban és szeretetükben.

Vezesse drága mindnyájukat a mi jóságos és végtelenül bölcs Atyánk Szent Lelke, akit nem lep semmilyen emberi fordulat, semmilyen történelmi esemény.

Mint a hivőknek minden korban, ugy nekünk is, az élettel változnunk kell. A merev hagyományosság csak a halálhoz vezet, mert már magában is lelki betegség és lelki elernyedésre vall. Csak egyben ne változzunk: Megváltónknak tartozó hüségünkben.

Változatlan szeretettel az Urban:
Kautz L. Ödön és Anna.

Ezért élek

Az élet titkát én nem értem:
miért, hogy itt a földi létben
gyilkolni, ölni nem kell elme?
Az életir meg el van rejtve!

Ha atom robban, százezer hal.
Szivbetegség, Tébé, óh jaj,
miljókat visz kora sirba!
A sors könyvében ugy volt irva?!

Ha százszor élnék, nem sajnálnám,
mindegyik éltem odaszánnám,
hogy embert hivjak uj életre:
Szolgálatra, szeretetre.

Chicago, Ill. 1957. május 28.

Haraszti Sándor

KONVENCIÓI VISZHANG

"Imé, mely igen jó és mily gyönyörüséges dolog, az atyafiaknak egységben való lakásuk." — Zsolt 133:1.

Isten iránti nagy hálával tekintünk vissza 50 éves jubileumi Konvenciónkra, melyet julius 9-13-ig tartottunk. Minden tekintetben ami jóságos mennyei csodálatos vezetését tapasztaltuk az egész időn át. Voltak feladataink között igen nehezek, melyek ugy néztek ki, mint a Jézus sirjára guritott hatalmas kő s mi is felvetettük a kérdést: Kicsoda veszi el azt az akadályt előlünk és csodáknak csodájára, mire rákerült a sor, már nem is volt akadály.

A konvención megjelent delegátusok dicséretesen közremüködtek az elszállásolást illetően. Egyszerre felismerték az elszállásolás nagy problémáját a rendkivüli tömeg és a helyi körülmények miatt és mindenki az elszállásoló bizottság segitségére sietett.

A konvención voltak dolgok, melyek másként lettek volna, ha ami saját templomunkban tartjuk ünneplésünket, de a helyi templomunk közül egyik sem lett volna képes befogadni az egybegyült testvériséget.

Az elszállásoló bizottság tagjai: Murga Györgyné és Petre Gáborné voltak, akik dicséretes munkát végeztek.

A beiratkozást a Török nővérek vezették le; névszerint Florence, Elenor és Ágnes. — Nagyon hüségesen tartották helyüket és végezték minden reájuk bizott teendőiket. Fogadják hálás köszönetünket érte.

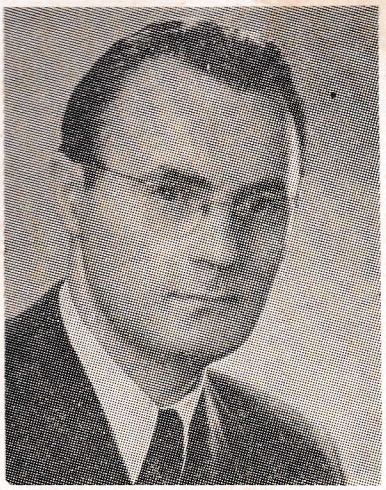
A Fulton Rd.-i Gyülekezetnek többé-kevésbé minden tagja közre müködött a konvenció sikeréért; hála Istennek — nem hiába. Aki mást nem tudott tenni — imádkozott.

E gyülekezetben a konvenció előtt hetekkel (hiszem más helyen is) ima óráinkon könyörögtünk Istennek rendkivüli áldásaiért.

Oh milyen szép még ma is és gyönyörüséges dolog a hivőknek egységes megmozdulása Isten akaratának teljesitésében és szent neve felmagasztalásában. — Igyekezzünk továbbra is megtartani a léleknek egységét a békesség köteléke által.

—Petre Gábor.

Sajnáljuk, hogy Dr. Biró László fényképét nem kaptuk meg s igy e derék magyar embert lapunkban nem mutathatjuk be. Dr. Biró, Coral Gable (Florida) angol bapt. gyülekezet lelkipásztora. Az ifjusági programon angolnyelven épitő előadást tartott.

Dr. Haraszti Sándor orvos, ki a közelmultban a szabadságharcosokkal jött Amerikába feleségével és öt gyermekével. A jubiláló konvenciónk egyik előadója volt. A magyarországi misszió nehéz helyzetéről tartott érdekfeszitő előadást.

Lelkem gyémánt

A gyémántot saját porával csiszold,
ha fényözönben gyönyörködni vágyol,
mit hajnalkor forrótüzü napja
belé csókolt kőszénkorszakából.

A cseppfolyósan izzó szén nem égett,
kristályosan merevült a teste.
Keményebb lett gránitnál és ércnél
őstermészet csillogó könycseppje.

Engemet is fehér izzó lávák:
álbarátok gyülölete éget.
Gyémánt módra olvadok meg végül,
de nem győz le pusztitó enyészet.

Lelkem fényes kristályokba dermed:
tüzeket rejt bensőm drága mélye.
Isten lelke tükörének készen,
csiszolóra vár csak, mesterére.

"Az átlátszatlan felszint távolitsd el,
és hozd felszinre bennem, ami fényes!
Örök Napom, Téged tükröz lelkem:
csiszolt gyémánt csillog Mesterének!"

Chicago, Ill. 1957. május 28.

Haraszti Sándor

A bünbánat könnyei ugy csillognak, mint a gyémánt kövek az arany keretben.

A bünbánat az egyedüli bánat, amely örömet hoz.

ISTEN CSODÁLATOS VEZETÉSE ÉS MUNKÁJA
ötven éven keresztül

A Női Konferencia részéről előadta:
Kurtz Lajosné a jubileumi konvención.

KEDVES elnök Testvér és kedves jubiláló konvenció!

Az emberi életben 50 esztendő hosszu idő, de egy organizáció életében kevés, de elég hosszu arra, hogy a sikeres és sikertelen megtörtént dolgokra visszapillantást tegyünk. Ha vissza nézünk, ugy látjuk, hogy terveink és munkáink néha sikeresek és néha pedig sikertelenek voltak. Figyeljük meg a költő szavait:

...ÖTVEN ÉV BESZÉL...

Lelki fülekkel figyelek a multra,
Onnan hallok én régi hangokat,
Onnan száll felém tartalommal, hévvel,
Elmondani mind, én azt nem tudom,
De amiről szól és amiről beszél,
Dobogó szivvel hallom s bámulom.

Ötven év beszél s oly csodás erővel
Mondja el annyi lefolyt dolgait,
Hogy szinte érzem s majdnem átélem,
A multnak uttörő bátor harcait.
Lelkes kor, szép idők, küzdés szent kora
Krisztusért mennyi szenvedés, öröm,
Kitartó munka, erőteljes szent hit,
Együtt járt e kettő s kellett, hogy győzzön.

Figyelem tovább az ötvenév szavát,
S mintha beszéde testet öltene ...
Itt is, ott is és körülöttünk minden,
Ötven év munkája és eredete.
Ötven év szava, ötven év tette
Hivta létre mindazt, mi létezik,
Örömmel tekinthet vissza ily szép multra
Minden hü lélek s gyönyörködhetik.

De szól a mult hozzánk, jelenhez is:
Tanulj a multból s dolgozz jövődért,
Az ut megtörve munka és vér árán,
Haladj, küzdjél rajta nagyobb sikerekért.
Rajta hát, előre, hallottátok e szót,
Miről beszél s mire buzdit a mult szava?
Ifju nők, ti vagytok a jövő reménye,
Fel harcra, munkára Jézussal csak rajta!

Egy nő ezt mondotta: "Amikor meg vagyok hivva egy ezüst vagy arany házassági évfordulóra, az ünnepélyen nézem-nézem a feleséget s igy gondolkodom: Asszony, kalapot emelek előtted, mert te tetted lehetővé azt, hogy ilyen ünnepet ülhetünk.

Igen, sok minden függ a családban a feleségtől és az édesanyától. Talán, mikor igy gondolkodunk, elfog minket a női büszkeség és öndicséret. De emellett is elismerik a férfiak, hogy fontos szerepünk van nekünk ebben az életben. Ha segitő, puha, gyenge kezekre van szükség. Ha bátoritani, könnyeket törülni, vigasztalni kell ki végezze? A nő. Eszembe jut Luther M. életéből az a tanulságos dolog, mikor a nagy vezér el volt csüggedve és fáradva a nagy munkájában, felesége igy szólt hozzá: "Mi az Márton, talán meghalt az Isten?" Ez az elcsüggedt, keményharcos, ki nem szokott megijedni a saját árnyékától, ekkor nagyon lehangolt volt, de finomlelkü felesége intő szavára megerősödött s nagy munkáját tovább végezte.

Gyülekezeteinkben a Nőegyesületek, Szövetségünkben a Női konferencia éppen olyan fontos szerepet játszik, mint az édes jó anya a családi életben. Azt nélkülözni nem lehet. Ha a gyülekezetben a lelkipásztor missziójának a megsegitéséről, a szegények felkarolásáról és felruházásáról van szó, vagy a templom berendezése körül hiányzik valami, kihez fordul a gyülekezet? A nőkhöz, akik a legmesszebbre menő segitségre is készek a gyülekezeti életben.

A legérdekesebb megfigyelni azt, hogy Nőegyesületeink pénztára soha nem üresedik ki. Olyan az, mint a hajdani seraptai asszony olajos korsója. Ezeknek az egyesületeknek mindig mindenre van pénzük és mindig készséggel segitenek. Beigazolódik az Ur Jézus kedves tanitása: "Akinek van, annak adatik, akinek pedig nincsen, még amije van, az is elvétetik tőle." Ha másokon segitünk, Isten gazdagon felnyitja áldásainak gazdag forrásait népe számára. De figyeljük meg komolyan azt az igazságot, hogy amiképpen szükséges a házasfelek között az egyetértés és összetartás, éppen olyan szükséges Szövetségünk életében is az összetartó munka.

Ötven éve annak, hogy Szövetségünk e szent munkában együtt dolgozott,

Lelki épülésre, együtt müködésre,
Isten Szentlelke az, Aki buzditott.

Voltak küzdelmeink, de több örömeink,
És mindebben az Ur mindég velünk volt.
Ő ápolta szivünk és áldotta kezünk,
Szép tettekre folyton lelke buzditott.

Mostan megigérjük a mi jó Atyánknak,
Hogy tovább folytatjuk e nemes munkát,
Terheket könnyitünk, könnyeket törölünk
És épitjük tovább az ő országát.

Majd ha nehéz munkánk egykor befejezzük,
Örömmel állunk szent trónja előtt ott,
mert mig itten voltunk hüen sáfárkodtunk,
Amint az Ur minket Lelkével buzditott.

Ötvenév hajnala rózsaszinben itt van,
Boldogok vagyunk mi mindnyájan az Urban.
A jövőben is Vezérünkben bizunk,
Hisszük, hogy Jézus lesz nagy vezérünk s Urunk.

A hit erejében rá akarunk nézni,
Hő vágyunk ez: Jézus szellemében élni.
Egymást felkarolva, ha gond bajok jőnek,
Ha sátánok angyali ármányokot szőnek.

Ha jő a szenvedés borus, sötét napja,
Lelkünk fájdalomnak érzése áthatja,
És ha a halálnak völgye előtt állunk,
Megváltónkban élve, ő a mi mentsvárunk.

Akik együtt kezdjük a második ötvenet,
Őrizzük, neveljük a hü szeretetet,
Amit Urunk adott, hogy mi abban járjunk,
Mert csak igy lesz az Ur nékünk a mentsvárunk.

Legyünk mindig jobban boldogok, szelidek,
Jézusunk vezeti s áldja ezt a népet.
Ő hivja munkára ezt a kis sereget,
Kitől nyerünk erőt, életet és kedvet.

S majd a századiknál örvendeznek azok,
Akik miutánunk lesznek hü utódok.
Adjon Isten bőven a munkánkra áldást
A láthatatlanokban bőséges kitartást!

Amint mi nők, összejövünk gyülekezeteinknek kisebb nagyobb körébe, akár városi vagy falusi templomaink körébe, egy cél vezet s egy cél felé haladunk. Magunk előtt látjuk az Ur Jézus Krisztust, a mi Mesterünket, aki azt tanitja: Akinek sok adatik, attól többet vár az Ur.

Hálákat adunk Istennek azért, hogy Amerikában élhetünk minden kényelemben és testi, lelki szabadságban. Biztos, hogy zsebünk és pénztárcánkban sokkal több van mint bármely más országokban élő Testvéreink zsebében. Azt elköltheti jük, vagy abból valamennyit megspórolhatunk, vagy szabadon azt teszünk vele, amit akarunk. Senki nem szól bele. Mindenféle gazdag felszerelés áll rendelkezésünkre, csak kezeinket ki kell nyujtanunk utánuk s ha néha nehezen is, de beszerezhető számunkra. Automobil, telephon, TV, rádió, gyors repülőgépek és sok más egyéb teszi könnyüvé és boldoggá amerikai életünket. Más országokban a köznépnek ezekből kevés van. Magastornyu templomaink vannak, melyekben meleg kényelmes helyek várnak minket az Isten imádatnak szolgálatára s ugy imádjuk az Istent, ahogy azt lelkiismeretünk diktálja. Senkinem korlátozza azt. Zászlónk büszkén lobog országunk felett mely szimboluma a szabadságnak és a reménységnek. Arra figyelmeztet mindannyiunkat, hogy a szabadság az egyik legnagyobb kincse az embernek s egyben a legnagyobb privilégiuma is.

Az Ur Jézusnak a rest szolgáról tartott tanitásának világában önkénytelenül is azt a kérdést intézzük magunkhoz: Kicsoda tehát a bölcs és hüséges szolga?

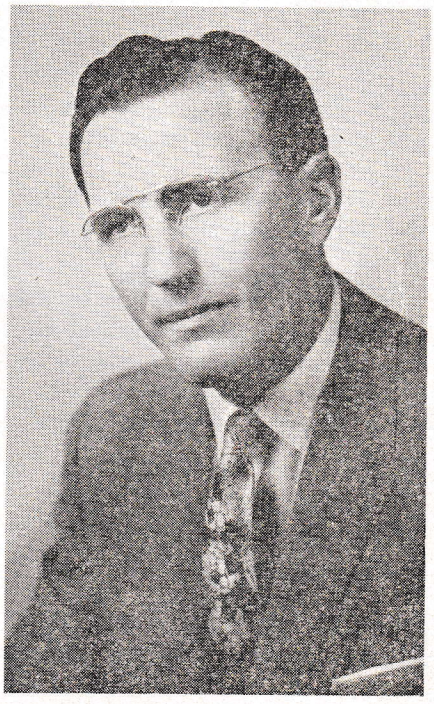
A nőknek sok aprólékos munkájuk van nemcsak az otthonban, hanem a gyülekezetben is. Mireánk Testvérnőim, az Ur Jézus nagy feladatokat bizott. A vasárnapi iskolában, a Nőegyesületben és átlag a lelkek megmentésének nagy munkájában. Ebben az évben, mely Szövetségünk életében a második 50 esztendőnek a kezdése, bármilyen állás, vagy megbizatást foglaljunk el gyülekezetünkben, vagy a Szövetség életében, ezt a kérdést intézzük önmagunkhoz: Mi az én adósságom Istennek? Tovább, munkánkban kérdezzük meg önmagunktól ezeket is: Vajjon őszintén, becsületesen végezem-e azt, amit végzek, vagy önmagamdicsőségét keresem? Az anyaiakkal miként sáfárkodom? Vajjon az én Uram meg van-e elégedve az én szolgálatommal? Ezekre a kérdésekre magunknak kell felelni s ha őszintén felelünk, és valóban törekedünk az Ur szolgálatában és ápoljuk a keresztyén szeretetet más nőtestvéreinkkel szemben, akkor a második 50 esztendőt ezzel az évvel helyesen kezdettük meg s biztositva van számunkra az Istennek jelenléte és áldása.

Mi gyenge nők, keveset tehetünk az Istenországában, de minden kevés munkára szükség van. A kevés tevékenység, az erőtelenség által végeztetik el az Isten munkája. Eszembe jut s ide kivánkozik egy gyermekkori kedves énekem:

Sok picinyke vizcsepp
Tengert is betölt,
Kis homokszemekből
Áll e széles föld!

E nagy világ, a föld és a tenger Istennek csodás alkotmányai s mi emberek a teremtésnek koronái vagyunk. Isten minden teremtettség fölé helyezett s annyira drága a lélek Isten előtt, hogy még az Ő Fiát is föláldozta megváltásért. Ha Isten ilyen nagyot tett, mi ne tegyük meg a keveset? A sötétben még kezeinket sem láthatjuk, de egy kis világosságban minden megvilágosodik körülöttünk. Legyünk az Ur Jézus fénye, világa! Ragadjuk meg az alkalmatos időt.

Kedves Testvéreim! Ötven évvel ezelőtt őseink voltak a nagytengerben a kis vizcsepp, a kis homokszem, a kis fény s ime látjuk e konvención a kis munkának az eredményét. Ez buzditson, serkentsen e nemes munka folytatására!

Rev. Smidt Henry Testvérünk lett a detroiti gyülekezetünk lelkipásztora, ki a jubileumi konvenció egyik előadója volt.

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség Aggmenház Bizottságának Évi Jelentése. Julius 11, 1958.

.. Előadta: Molnár Balázs, elnök.

Kedves Elnök Tv., Delegátusok, és Konvenció:

Az Aggmenház bizottsága örömmel üdvözli a Magyar Baptista Szövetséget, ezen Arany Jubileumi ünnepélyén. Hálával adózunk Istenünknek azért, hogy Szövetségünk oly nagy áldozattal hordozta kebelében Aggmenházunkat megalakulása óta. Ez az intézet volt talán a legnehezebb teher, amit Szövetségünk hordozott évtizedeken keresztül, de nem néztük tehernek és nem fáradtunk el, mert ugy éreztük mint a fiu, aki öccsét vitte a hátán fel egy hegyre. Valaki megállitotta őket és azt mondja a fiunak: "nem nehéz az a gyermek neked?" A fiu felemeli fejét és a verejték fojt homlokáról a szemébe, de nagy büszkeséggel felel - "hogy volna nehéz, hiszen a testvérem."

Örömmel csatlakozunk Szövetségünkhöz az ünneplésben, de mi mint Aggmenház nem jubilálunk. Van azonban szeretet házunknak szép történelme és akiket az érdekel, még mindig kaphat a 30 éves Jubileumi Emlékkönyvből, amely 1954-ben szép kivitelben látott napvilágot. Vegye elő, ha van otthon, vagy vegyen egyet és olvassa el. Ott is látható és érezhető Istennek vezetése. Én tehát, jelentésemben nem hozok történelmet csak a mult konvenciótól, vagyis az utolsó 12 hónapról.

Az 1957 esztendőben tartott konvenciónkon tett határozat szerint, megvettük a konvenció által megszavazott birtokot Floridában és most már, hála az Urnak, Aggmenházunk ott van és amint hallottuk igazgatónk jelentéséből, szépen haladnak előre az alapos letelepedésben. Azonban nem ment ez olyan könnyen, mint ahogy itt elmondjuk. Különböző egyéneknek áldozataiba, imába, fáradtságba került, hogy addig is jussunk ahol vagyunk. Dicsekedni csak az Urban akarunk. De ismertetni a dolgokat kötelességünk. Ezért meg kell, hogy emlitsem a következőket:

Az Aggmenház bizottsága két fontos gyülést tartott a mult konvenció óta. Az elsőt október 16 és 17.-én a floridai birtokunkon. Ezt még az akkor elnöklő Bretz Emil tv. hivta össze. Két kocsival mentünk le. Ott igen fontos ügyekkel kellett foglalkoznunk. Az épületek rendbe hozatalát kellett kitervezni, hogy ideiglenesen alkalmasak legyenek öregjeink részére és intézkednünk kellett a felesleges föld felosztása és eladása tekintetében. Ezeket mind a leglelkiismeretesebben próbáltuk elvégezni és a legjutányosabban irányitani. A Wancsa Sándor tv. akkor ott tartózkodott a birtokon és őt kértük meg, hogy vezesse a munka elvégzését. Ő áldozatkész lelkülettel és munkára kész kezeivel, magára vállalta a sok munkát és a nagy felelősséget. Talán mi soha nem tudjuk meg pontosan azt az áldozatot, amit a Wancsa tv. az Aggmenháznak adott Floridában. A kutat, amely elég az egész intézet részére, saját pénzéből csináltatta. Rengeteg jó rézcsövet ajándékozott amelynek mai értéke több erős százra emelkedik. Munkájáért fizetést nem kért pedig ugy dolgozott minden nap, mintha fizetéses helyen lett volna, vagy talán még jobban. Az Ur mindent lát és tud és érette való munkánk nem veszti el a jutalmát. Az Ur áldja meg kedves Wancsa tv.-ünket mindenért, amit tett és tesz ezután is.

Problémáink Floridában fogytak, de szaporodtak is. Wancsa tv. ,és az a segitség amelyet időről-időre kapott azoktól akik látogatóba vagy vakációra mentek le, nem volt elégséges arra, hogy a hely elkészüljön mire az öregjeink oda érkeznek. Az eladandó föld kimérése és kivágása szintén nem haladt előre. Gondolkoztunk, imádkoztunk, leveleztünk, izgultunk, küzdöttünk, reménykedtünk. Isten nem hagyott el bennünket, és szólt különböző egyéneknek, akik hallgatva szent szavára segitségünkre jöttek. Ezek között volt Kovács Ferencz tv. és kedves neje. Ők elmentek Floridába Menházunk telepére és a Wancsa tv. mellé álltak, kezeiket megtöltötték szerszámokkal, szivük tele volt szeretettel és a Kovács tv. a festésben, ácsmunkában, stb, stb., a Kovács tv-nő pedig a konyhában rendkivüli jó munkát végeztek . Hónapokat dolgoztak ottan fáradhatatlanul, fizetés nélkül. Mi a munka mennyiségét nem birjuk felfogni, amit ők ott végeztek, az értékét dollárban kiszámitani nem fontos. Az Ur tudja, és Ő megjutalmazza kedves testvéreinket mindenért, amit tettek. Mi csak szivből mondjuk, köszönjük kedves testvérek.

De még ez a segitség sem volt elég a rengeteg munkához. Ahová már sokszor mentünk, mikor segitségre volt szükségünk, most is oda vezetett az Ur. A mi kedves Vér testvérünkhöz. Talán most már nem éppen azzal a nagy lelkesedéssel mint ezelőtt - mert azt mondja "Testvérek, én is kezdek öregedni", de csak eljött és embereivel segitségünkre volt, ugy a házak elkészitésében mint a föld felosztásában és más dolgokban. Persze, a munkásainak megfizettünk, de ő, öregsége dacára is, egy fiatal embernek a munkáját elvégezte, amiért nem kellett fizetnünk. Az Ur áldja meg a Vér tv-t ezért a segitségért is.

De még ez sem fejezte be a munkát teljesen. Kedves Igazgatónk, az Attila tv. szintén ott töltött napokat és fáradtságot nem ismerve dolgozott és intézte a menház ügyeit. Ha valaki meg akarja pontosan tudni, hogy mit kellett ott végezni a meglévő épületeken, hogy azok alkalmasokká váljanak menháznak, beszéljen a Wancsa tv.-el. Ő tudja a legjobban. Szeretném mindazokat megemliteni akik elmentek a menházhoz dolgozni, de sajnos nem tudok mindenkiről. Révy Illés tv. és felesége sokat segitettek. Ott voltak a Dobra tv., Király tv., Bergács tv., George István tv., Legoza Imre tv., Paulick András tv.

Az Ur Jézus áldja meg és pótolja vissza ezen egyéneknek azt az erőt, amelyet szent nevében felhasználtak Aggmenházunk körül. Szövetségünk tagjai legyenek elismeréssel ezért a sok munkáért. Ha mindezért fizetnünk kellett volna, legkevesebb még-

egyszer annyiba került volna a munka mint igy.

Második gyülésünket Watervlieti helyiségünkön tartottuk meg. Fontos felmerült ügyek megkövetelték, hogy a bizottság összejöjjön. Két fontos okért jöttünk Watervlietre. Egyik az, hogy utoljára oda menjünk és a régi emlékek hatása alatt tartsuk a gyülést, a másik pedig az, hogy éppen akkor készülődtünk a költözködéshez és akartunk segiteni annak a nagy munkának elvégzésében.

Mire a bizottság tagjai odaérkeztek, Attila testvéreink sok mindent összepakoltak. Sokat lehetne erről irni és mondani, de nem akarom, hogy az önök háta ugy megfáradjon a hallgatásban, mint a miénk megfájdult az emelésben. Elég az, hogy mindent mi, a bizottsági tagok hordtunk ki az épületekből, harmadik emeletről le, a pincéből fel és raktuk truck-ra és onnan a vonatkocsiba. Azt gondolom, hogy ezen munka által megspóroltunk Szövetségünk részére egy jónéhány dollárt. Ott voltunk és dolgoztunk a Vér elnök tv. ,Petre Adalbert tv., Balla György tv., Attila tv. és tv.-nő, én és Petre Gábor tv. és tv-nő, akik a menház truckját megrakva lehajtották Floridába. Az Aggmenház lakóit egy jóindulatu szomszéd és a Vér tv. vitték autóval Chicagoba és onnan vonattal utaztak Floridába. Ott a Wancsa és Kovács Ferencz tv-ek várták őket és szállitották az uj helyükre.

A jelenlegi helyzet a következő:

Watervlieten minden el van adva, csupán a legnagyobb ház és valami kevés föld. Az árakról a gondnok tv. adott jelentést. Ha kapunk vevőt, eladjuk mindazt ami még van Watervlieten és befektetjük az uj Aggmenházi helyünkbe.

Floridában a jelenlegi épületeket öt évig használhatjuk. Aztán vagy meg kell ujitani az engedélyt, vagy akkorra uj épületet kell épiteni.

A latokból egy néhány már elkelt. Egyesek fizettek azért amit megvettek, mások csak kiválasztották. Reméljük, majd fizetni is fognak. Szeretnénk azokat m a g y a r baptista, vagy legalább baptista testvéreink között eladni. Ha megnyitjuk, hogy adjuk annak, aki veszi, akkor nincs problémánk. Eladhatjuk több pénzért, mint amit most kérünk. Most a testvérektől függ. Ha valaki valaha Floridába akar menni, most vegyen házhelyet. Téves jelentések, gondolatok terjedtek el. Ne fogadjunk kósza hireket. A bizottság tagjai szivesen szolgálnak felvilágositással bármikor és bárkinek.

A jövő? Legfontosabb persze az, hogy kövessük Isten vezetését, de legyünk biztosak abban, hogy amerre vezet, mi arra megyünk. Szeretném megismételni azt amit már három évvel ezelőtt mondtam. A jelenlegi helyzet nem az ami volt csak öt évvel ezelőtt is. Menházunk nem létezhet a régi alapokon. Persze most már dolgozunk azon, hogy fizetéses lakóink legyenek, és azon a megfizetett összegen kivül amilye van a bentlakónak, legyen saját tulajdona. De még egy lépéssel tovább k e l l mennünk. Azon kellene dolgoznunk hogy Aggmenházunk legyen egy teljesen önálló korporáció. Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség kebelében dolgozzon, de teljesen önállóan végezze a munkát. Egy Board of Trustees vagy Board of Managers legyen választva és ők intézzék a menház ügyeit. A Szövetségnek nem javaslatokat és ajánlatokat hozzanak, hanem évi jelentést. A Szövetség éppen ugy adakozhat a menház részére mint eddig a bentlakók eltartására, de az Aggmenház fenntartása nem a Szövetség adományából volna, hanem olyan bevételből, amelyet a vezetőség talál. Azt hiszem, hogy a távolság, a magyar gyülekezetek gyengülése és a mai helyzet általában megköveteli, hogy az Aggmenház munkáját végezze. Anélkül, hogy mi egy évi konvención megengedünk vagy megakadályozunk különböző terveket. Ennek a tervnek a kidolgozása és véghez vitele megerősitené Aggmenházunkat és nem kötné annak előrehaladását ahhoz, hogy hogyan áll Szövetségünk általában.

Köszönöm a k. testvéreknek, hogy meghallgatták jelentésemet. Azt is, hogy ideiglenes elnöke lehettem ennek a nagyon fontos bizottságnak ezekben a váltságos időkben.

A sok munka még előttünk van. Minden esetre egy uj épületet kell épitenünk Floridában, olyat, amely alkalmas lesz a jelenlegi követelményeknek. Tehát fontos, hogy kérjük és kövessük Isten vezetését, egyben felhasználva a legjobb lehetőségeket emberi téren is.

Következők, kedves testvéreim a mi javaslataink. Hallgassuk meg. Szóljunk hozzá, de azért nehogy szót szaporitsunk. Figyeljük meg a hozzászólásokat és ne ismételjük azt, amit már valaki elmondott. Csak ugy szóljunk, ha a mi mondásunk egy lépéssel előbbre viszi tanácskozásunkat.

Menyegző a Jubiláló Konvención

EGY nagyon kedves jelenetnek volt szemtanuja a konvenció népe, amidőn Ifj. Steiner István és Hilbert Mártha, uj-amerikás Testvéreink házasságra léptek.

A "Steiner" név az amerikai Testvériség között is ismerős, amennyiben a kedves vőlegény a magyarországi Steiner István Testvérünk kedves fia, aki a "Békehirnök" cimü lapnak évtizedeken keresztül szerkesztője volt. Ifj. Steiner a szabadságharcosokkal együtt került Amerikába s itt ismerkedett meg menyasszonyával.

Nagy öröm volt látni e k e d v e s párt, csak az szomoritotta el a násznépet, hogy e fiatal pár kedves szülei nem vehettek részt a szép és kedves menyegzőn.

A szép menyasszonyt Rev. Attila Tivadar, a vőlegény sógora vezette az oltárhoz, ahol Dr. Udvarnoki Béla, a konvenció egyik szónoka végezte a hivatalos szertartást Rev. Petre Gábor segédletével.

A szertartás után az óriási nagytemplom alsó termében nagyszámu násznép, Attila Tivadarné nővérünk irányitása mellett gazdag frissitőkben részesült.

Az uj párra kivánjuk ezuttal is Istennek gazdag áldását. Házaséletetekben vezéreljen titeket a mindeneket teremtő és fenntartó Isten.

Szerk.

A KERESZT akkor fénylik legjobban, mikor a szivben van.

Hálás megemlékezés

UGY ÉRZEM, hogy bün terhelné szivemet, ha csak könnyelmüen venném Vér testvérék szeretetbeli jótéteményeit. Lelkemben ébren ápolom az áldozatok értékét: a szeretet virágait, amiket szivembe ültettek. Ezeket a virágokat soha nem hagyom elhervadni szivemben, mig élek; bizonyára mások sem. Szeretetük lángja messze tul lobog, még országunk határán is tul. Elképzelem, hogy ott is boldog örömmel emlékeznek jóttevőjükre és hálás szivvel áldják az Urat.

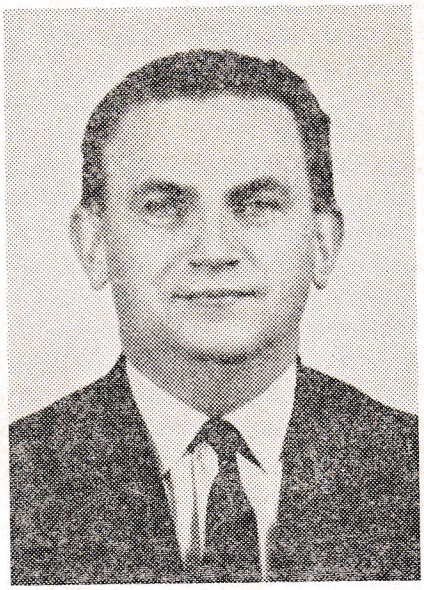
Amint a pálma a teher alatt nő, nehéz fejlődéseit a zord, mostoha idők megedzik és viharállóbbá teszik, ugy Vér testvéreink jólmenő üzlete is nehéz gond és munka közepette fejlődött ki annyira, amennyinek jövedelméből sokfelé nyujtanak segitséget. Hála érte az Urnak!

Ők mireánk olyan hittestvéri szeretettel gondolnak, mint amennyire őket a mi igaz szeretetünk kiséri. A mi testvéreinknek életviszonyait, célkitüzéseiket és üzleti tevékenységükben elért sikereiket ismerjük. Mi jól tudjuk, mit jelent a semmin kezdeni, a semmiből valamivé és valakivé lenni az üzleti téren. Vér testvéreinket a jó Isten vezérelte és helyezte abba a munkába, amelyet megáldott, és őket is áldásul adta sokaknak. Imádsággal, p é n z z e l, könnyel és á l d o z a t o s szeretettel nyujtanak segitséget az Ur segedelmével sokfelé.

Arra kérjük a jó Istent, hogy áldja meg az ő kezük munkáját, minden lépésüket, igyekezetüket, fáradtságukat és adjon nekik erőt, kellő egészséget és kitartást ahhoz a nagyszerü áldozatos munkához, amelyet a szegény, elaggott lelki munkások érdekében is kifejtenek. Ők a lélekmentési munkában is sokat buzgólkodnak, tevékenységük áldásos és dicséretes. Reájuk minden testvér hálával gondol és nehéz munkájukban szeretet és féltő gond kiséri. Sokak szivében megbecsülést, elismerést szereztek maguknak, de nem kevésbé osztatlan bizalmat és tiszteletet is. Igen nagy és meghatóan boldog öröm az nékünk, hogy a keresztyén hittel párosult igaz testvéri erő fejlődött ki náluk és kezdettől fogva, még eddig minden évben meg tudták ujitani Urunk segedelmével a segélyt.

Fogadják hálás és szivünk mélyéből eredő köszönetünket mindezekért. A jó Isten áldását kivánjuk reájuk és szeretteikre, továbbra is.

.. J.S. Fazekas

Rev. Cserepka János a torontói (Canada) gyülekezetünk prédikátora, ki a szabadságharcosokkal együtt menekült Magyarországról s az ausztriai lágerekben is hasznos munkát végzett. Örömmel mutatjuk be olvasóinknak az Ur hüséges szolgáját.

IRATMISSZIÓ

UGY KEZDŐDÖTT, hogy imakört alakitottunk és térdeinken elkezdtük épiteni Isten országát. Hetenként egyszer összejövünk imádkozni lelki ébredésért. De tenni is akarunk Urunkért valamit! Lelkeket akarunk menteni! Bevezettük a vasárnap esti ifjusági müsoros estéket és a fiatalok, a harmadik generáció itt énekel, zenél, szaval, bizonyságot tesz és imádkozik egyenkénti imában. De ez még nem volt elég! Traktátust készitettünk és a fiatalabbak a magyarok között osztogatták. New Yorkban van magyar szinház, magyar mozi, magyar vendéglők stb. Odaálltak kettesével és hivogatták Isten házába. Most - Isten segitségével - az utcamissziót akarjuk megkezdeni és prédikálni fogunk New York utcáján magyarul és angolul és németül.

Két tömegterjesztésre alkalmas dolgot készitettünk. Az egyik egy traktátus; a cime "Az e l v e s z e t t kulcs." Ezt Szövetségünknek adtuk át, ahol a titkár cimén 100 darab kapható egy dollárért; majd egy könyvet nyomattunk: "Jertek, épitsük Sion kőfalait!" cimen. A könyvben égőlelkü magyar prédikátorok szólalnak meg és szeretnék felrázni a lelkeket. Ennek ára 50 cent. Akik másoknak is terjeszteni kivánják, 3 darabot tudunk adni 1 dollárért! Ezáltal is lelkeket akarunk menteni. A könyv pénztárosunknál: John Szász-nál rendelhető meg.

Kérjük testvéreinket, hogy támogassák imakörünket imában és kiadványaink terjesztésével, mert ujabb, nagyon fontos könyvet szeretnénk nyomatni.

Testvéri köszöntéssel:

.. Fülöp Árpád
New York

Dr. Udvarnoki Béla a budapesti Baptista Seminárium theologiai igazgató tanára, ki jelenleg a déli baptisták egyik egyetemén tanit s epekedve várja az alkalmat, hogy otthon helyét ismét elfoglalhassa. J u b i l e umi konvenciónk egyik előadója volt aki angol nyelven tartott értékes és épitő előadást.

"THE ACCEPTABLE YEAR OF THE LORD"

Luke 4:16-21

WM. B. MOLNAR

I consider it a great privilege to stand before you on this very significant occasion, the 50th anniversary of the Hungarian Baptist Union of America. Others in our midst, because of many more years of faithful service than I was able to give, would be much more worthy of this favor.

Another reason why I consider myself especially honored is that I am able to share this portion of our Jubilee Convention with our most worthy president, the Rev. Mr. Frank Ver. His devotion to the Cause of the Kingdom of God is indelibly written in the history of the Hungarian Baptist Union of America but not only there, but also in the history of the American Baptist Convention, and above all in the hearts of many grateful individuals.

The privilege and honor given to me, fills me with humility, because I know that I stand before you on this jubilant hour, to speak to you for our God; to call to your attention, not so much what we have done, but rather what God has done for us. Because we must accept and keep before us our text -

"Hitherto hath the LORD helped us"

And we must do more than give thanks for God has done for us until now, we must take hold of the promise of our Lord "Lo, I am with you always, even unto the end of the world."

In the book of Leviticus we have the record of what appears to be the first year of Jubilee. It was a celebration commanded by God. As the seventh day of each week was to be dedicated to God, so every seventh year was to be set aside to honor God in a special way. Then when seven seven year periods have gone by, that is forty nine years, there was to be a special celebration for one whole year. That is the fiftieth year was to be a Jubilee. The word Jubilee comes from the Hebrew word YOBHEL meaning "trumpet" or the sound of a trumpet. The Jubilee year was "the year of the trumpet" a year of celebration, rejoicing and special events. As we read the story of the year of jubilee in the book of Leviticus, we find that it was kept mostly in the sphere of economics. The emphesis are placed upon

Law of redemption of land. Lev. 25:25-28.

Law of redemption of houses. 25: 29-34.

Law of loans to the poor. 25:35-38.

Law on Hebrew slavery. 25:39-55.

The only important spiritual significance we can place upon the year of jubilee as recorded in Leviticus is the fact that the trumpet was to be sounded on the Day of Atonement, which is the great penitential day of the Hebrew calender.

About seven hundred years later, Isaiah the prophet lifted the Jubilee conception way above the economic level. By that time, the meaning of the jubilee was applied to the restoration of Israel. It carried the thought of their restoration following their partial destruction by their enemies but mainly it was to celebrate their spiritual restoration.

It is very important for us to note that our Lord Jesus Christ, in the synagogue of His home town Nazareth, read the portion from the book of the prophet Isaiah, which speaks of the jubilee year. He read Isaiah 61:1-3. We have just read His words from Luke 4:16-21. When in His reading Jesus reached the words "To preach the acceptable year of the Lord" He closed the book and said, "This day is this scripture fulfilled in your ears." That is the year of jubilee, or the acceptable year of the Lord, has come. He meant, of course, that it was fulfilled in Him. Now, not only the fiftieth year, but every year is to be a time of jubilation for the Christian. So actualy the year of jubilee as laid down in Leviticus is meant to express the Spiritual truth of the Kingdom of God which came into the world with Jesus Christ.

It is this new Jubilee, or the "acceptable year of the Lord, of which I wish to speak to you tonight. Notice again the words of Jesus. "The Spirit of the Lord is upon me, because he hath appointed me to preach the Gospel to the poor; he hath sent me to heal the broken hearted, to preach deliverance to the captives, and recovering of sight to the blind, to set at liberty them that are bruised, to preach the acceptable year of the Lord."

In the mind of Jesus, the Jubilee, or the acceptable year of the Lord meant -

I. A Time of release and Liberty. God made man to be free. God will not tolerate anything or anyone that would ebslave a person. Jesus was always on the warpath against the devil and desease because they made slaves of their victims. We hear Jesus condemning the false interpreters of the Hebrew religion, because they made it a religion of slavery. On the year of Jubilee, slaves were to be liberated, debts forgiven, things taken away were to be returned. Jesus wanted all this to take place in the lives of all the people because He ushered in the eternal Jubilee, or the acceptable year of the Lord.

It is true that we are gathered together to celebrate a year of Jubilee. We are happy to be able to look back and see all that the good Lord did in us and through us in the Hungarian Baptist Union of America, in the past half century. Surely we can say, "Hitherto hath the Lord helped us". But the question is, are you able to celebrate the Jubilee Jesus ushered in? Can you really be jubilant and happy because you have been released from captivity and you are enjoying the Liberty of the Gospel of Christ?

Jesus said, "Verily I say unto you, Whosoever commiteeth sin is the servant of sin." (Jno 8:34. So if we commit sin willfuly, we have not been released from the devil, we have not the Liberty of Christ. We cannot celebrate the acceptable year of the Lord, we have no Jubilee.

Some people pretend to be happy, jubilant in sin. They may seem happy, but they are not. They are simply trying to hide their miserable condition, in a show of happiness. You find such people sometime when they are sober and in their right minds and if you can gain their confidence, they will tell you how miserable, hopeless they are. Their celebration is not a result of the coming of the acceptable year of the Lord - and no other celebration can bring true and lasting hapiness because it leaves man in slavery to the hardest most cruel task master on earth - the devil.

I read of a young man who was not yet 30 years of age but he was dying. A very sincere Christian doctor - a friend of the family, for this boy's parents were fine Christian people also, sat by the bed of the dying young man. To the doctor the boy said, "Doctor, I have missed it now at least." "What is it you have missed my boy?" asked the doctor. "I have missed the salvation of my soul" said the boy. But, said the doctor, there is still time; you know that some came at the eleventh hour. Yes, was the reply, but my eleventh hour has long since passed. Six months ago I heard the voice of God. I felt the stiving of His Spirit. Inner voice as well as my parents and friends kept saying to me - Make sure of this matter now, don't put it off. Now is the accepted time. But I did not do what I knew I ought to do. I grieved and insulted the Holy Spirit, and bargained away my day of grace and now for the life of me, I can't believe in the mercy of God for me.

The doctor spoke words of mercy, and told him of the longsuffering of God. But the young man gasping for breath said - It's no use doctor, for I can't believe it is for me. And as he was dying, he turned his glassy eyes to the ceiling above, and with a ring of agony he cried, My God, if I could only believe, If I could only believe. And with this depairing cry, his soul went up to meet his long neglected and forgotten God.

Apparently this young man thought he was having a good time. He was free to do as he pleased. But he wasn't free at all. He was a slave to sin. Finally the wages were required, and the Bible tells us that the wages of sin is in death.

Jesus came to release us all from sin and slavery and give us perfect liberty. Only when we allow Him to deliver us from Satan, can we have a true jubilant celebration. Are you a victim of harmful and sinful habits? Do they keep you enslaved? Do not say, you can take it or leave it as I please, because the day may come when you will be helpless even to believe. Get your freedom now and live in Christ, and really celebrate the year of jubilee.

In the mind of Jesus, the year of Jubilee or the acceptable year of the Lord meant beside release and liberty -

II. Perfect Restoration.

All men were created to be the children of God. When God created man in his own likeness, he established a relationship with us that is much closer than physical likeness. He breathed into man His spirit, gave man his character. Gave to mankind a personality which He did not give to any other creature. When man committed the sin of disobedience, this beautiful relationship was broken by separation. Sin made a gulf between God and man. God was still the Father and Creator. Man was still his child. But the child had left the Father's House and the beautiful close relationship was hurt by distance. God was not happy in this broken relationship. Man was in danger away from his rightful place. Man being alone and lonely and frightened prayed to God for help. God being full of love, came to earth in Jesus Christ to save mankind and restore the close relationship God intended to have with man all the time. Jesus described the heart of God our Father beautifully when He told the story of the prodigal son. In that story the closeness of the family relationship was broken by separation. The father remained a father, the son remained a son, but they were far apart. They both longed to be together again. The father never gave up hope, daily he went out to look for the return of his son. One day as he looked, he saw him coming while his boy was agreat way off. He ran to meet him. Took Him home. Fed him. Clothed him. Replaced the family ring on his finger - - thereby restoring him to his original place. Then they had a jubilee or a happy banquet. There was cause for rejoicing for blowing of the trumpet. Because, as the father said, my son who was dead is alive again, he who was lost is found. Let us make merry. That is the true meaning of the acceptable year of the Lord. That is what Jesus came to preach - that God is still waiting for His wandering Children's return. He is willing not only to forgive, to release from the results of sin - but to restore the lost one, the wayward son to his rightful place - in the Home by the side of the Father. That is cause for rejoicing, for celebration. It is made possible by Jesus our Saviour bringing in the acceptable year of the Lord. Have you been restored to the arms of your loving heavenly Father? He it waiting for you. He is calling you. Even if you have stayed a long way from Him, come toward Him now and He will come to meet you and restore you to your rightful place in His loving arms.

One other thought I would like to bring to our attention on this Jubilee Worship Service. You recall that at the beginning of our sermon, I mentioned the fact that the word Jubilee means "the sound of the trumpet." The Bible tells us that "we shall all be changed, in a moment in the twinkling of an eye, at the last trumpet. For the trumpet will sound, and the dead will be raised imperishable, and we shall be changed. I. Cor. 15:51-2.

And again we read in God's Word - For the Lord Himself will decend from heaven with a cry of command, with the archangel's call, and with the sound of the trumpet of God. And the dead in Christ will rise first; then we who are alive, who are left, shall be caught up together with them in the clouds to meet the Lord in the air; and so we shall always be

with the Lord." I. Thess. 4:16-17.

What a Wonderful Jubilee that will be. For those who have been liberated from sin and Satan, and have been restored to the beautiful relationship with God the Father, the sound of that last trumpet will be wonderful music. All our lives we long to see Jesus Christ, and at that time we shall see Him in His perfect love, beauty and majesty.

Are you looking forward to the sound of the last trumpet? Are you ready to meet your God? Will you be happy to see Jesus Christ? Will you be having a Jubilee, or will you pray the mountains to fall on you and h i d e you from the eyes of Christ? But no mountain can hide you from Him then. You may avoid Him today. You may ignore Him now. You may ridicule His sacrifice for today. You may laugh at salvation or condemnation. But the day is coming when you will not be able to pass Him by. You will come face to face with Him. You will listen to the account of your own life as it is recorded in the Book of Life. Will you be ashamed or will you rejoice as your life is opened up for all to see? God wants us to be happy there. It is to a jubilant ocassion. He did everything to make it such for us. It is up to us to decide whether we accept His salvation or reject it.

May the passing of the first fifty years in the life of the Hungarian Baptist Union of America remind us all of the rapid passing of time so that

When the trumpet of the Lord shall sound
And time shall be no more,
And the morning breaks eternal bright and fair,
When the save on earth shall gather
Over on the other shore,
And the roll is called up younder,
We may all be there

There at the right hand of God our Heavenly Father, where we belong and where He wants us to be. There we may enjoy the eternal Jubilee of the Redeemed.

THEY LEFT CHURCHES

People are known by what they leave behind.

Many persons came to this country in the past three-hundred years and for a variety of reasons. The Spanish adventurers came in the early part of the seventeen century in search of gold; they left behind plundured villages and a vanquished population. Others, down through the years, came in search of wealth and fame; the successful ones have leftbehind gigantic steel mills and towering skycrapers as their memorials. There were those, fortunately, like the founders of this Hungarian Baptist Convention, who came not only to reap the harvest of America . . . but to plant it; they left behind twenty-five Hungarian Baptist churches.

Poverty and religious persecution caused these immigrants to depart from their native Hungary in the early part of the twentieth century. They settled in the northern cities of the United States. Doing the only jobs offered to the "greenhorns", they worked in the dangerous steel mills, the sizzlinghot foundries, and the damp, dirty coal mines.

Their original intention was to stay here only long enough to save a sufficient sum of money which would enable them to procure a farm in their old country. Upon this future homestead ,they wanted to live comfortably for the rest of their lives among friends, customs, and scenery f a m i l i a r to them since childhood. However, they n e v e r went back. Perhaps it was the war. Perhaps their American-born children did not want to depart. Or, perhaps these immigrants found something in their new country they liked — something they wanted to retain. Maybe they liked the freedom of expression and opportunity afforded to them here. Maybe they transformed by the American spirit of equality, the spirit which was often expressed by them in t h e s e revealing words; "Here, the President is mister and I am mister." Whatever their reasons were, they remained b e h i n d to build their homes, American-Hungarian communities, and their churches.

In order to understand the work of these pioneers over the past fifty years, someone has gathered a statistical description of their efforts. This account states that an average founder w i t h forty-five years of Baptist service has attended church at least 4,000 times a n d donated $8,000. Some, of course, gave much more. But this statistical report doesn't really tell us very much; it doesn't tell us of the hardships and the joys which were part of this long service.

We, their sons and daughters, are more familiar with this more human aspect of their Christian struggles. There were, for instance, those frustrating adjustments they h a d to make in order to acquire a n e w language, customs, and occupational skills. They had to bear the terrible humiliation of having their appearances, native language, and "old country" habits ridiculed by the Americans and sometimes by their children. There were the church-mortgages which had to be paid even during the depression. There were the personal conflicts within t h e churches which had to be understood and solved.

There were the joys in doing God's work, too. We have vivid memories of the merry band concerts; the Sunday school picnics; the Baptist-Youth Nights when young people from communities would gather together for a night of worship and gaiety; the feeling of belonging and companionship which would sweep over a praying congregation; and the unforgettable reunions when one could greet a long absent friend.

During these past years, we, the young people, have not been left untouched by their Christian influence and trust in God. We, therefore, want these founders to stand and be recognized. This r e c o g n i t i o n, though, is not really for them; it is for us. We need to see their faces, and remember the stories written thereon in order that we may continue to be inspired by them in the

work we have yet to do.

If we really want to show our gratitude to them and bring them honor, let us make their churches prosper, build twenty-five churches of our own, and always live in such a way that our sons and daughters can have the right to say of us in fifty years, "Their trust was in God."

People are known by what they leave behind.

Speech delivered on July 12, 1958 at the Hungarian Baptist Convention's fiftieth celebration at Cleveland, Ohio, by Alexander Boros.

"God's Guidance and Wonderful Work," Through 50 Years

Mrs. KURTZ

"Greetings," in behalf of our Női Szövetség, on this, the "Golden Jubilee", of our Hungarian Baptist Convention. With the wonderful spiritual fellowship fresh in our minds, we face with confidence this 50th year, knowing that all belongs to God, and that if we are faithful in prayer and consecrated service his promises will not fail.

The Baptist of the world live in times no less uncertain. In some areas our cherished convictions are in danger. The door is open, God has opened it. It is for us to pass through, linking hands and hearts in faith singing the great hymns of Christian experience. May our heavenly Father crown our 50th year with revivals, sending down showers of blessing on all our churches. Let us all in the quiet ways of personal life keep very close to our master.

Another leaf is turned of Life's strange story
Its lines still wet;
Its picture shaded up from grief to glory,
Forever set;
The new unsullied page before us lies;
The path as yet untrod.
If marked by hope or sorrowful surprise,
Is only known to God.
Our part in lowly service still fulfilling
Each days demands,
With girded heart and hands by grace made willing
As He commands.
One step today, tomorrow step more,
The patient feet shall win,
Till where the homelight shows our Father's door
His love shall lead us in.

IFJUSÁGI ROVAT

Jeremiás könyve 30 r. 19, 20, 22 v.

Kedves Konvenció!

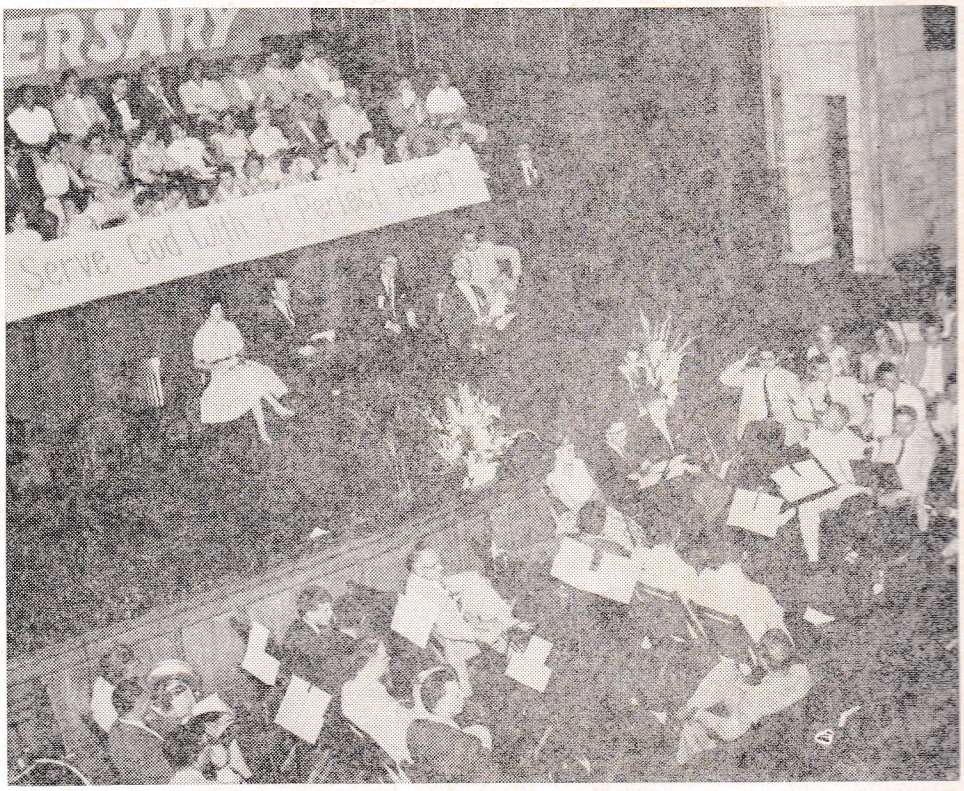
Most, amikor egy félszázados élet határkövénél megállunk és visszapillantunk az 50 év eseményeire és eredményeire, meg kell látnunk, hogy azok, akik életre hivták az A.M.B.Sz.-et, óriási felelősséget vállaltak magukra. Egy hatalmas angol nyelvtengerben hirdetni a feltámadt Krisztust magyarul, hogy mindaz, aki nyelvi passivitása miatt nem értené a Krisztusi hivó szót, megérthesse a maga nyelvén. Hogy ez a szent vállalkozás mennyire érdemes volt, ime ti vagytok a tanui és az 50. jubiláló konvenció.

Igaz, voltak kicsinyhitü tanitványok, akik halálra itéltnek mondták ki a Szöv. életét. Sőt akadtak olyanok is, akik, hogy baljóslatukat igazolják ereit vagdosták a Szöv.-nek. Vérveszteség volt ugyan, de a Szöv.-et megölni nem tudták. Amikor már sokan azt hitték, hogy a Szöv. tulélte magát, egy Isteni beavatkozás ismét igazolta a Mester szavait. Ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani.

Isten igéjének mindenképpen el kell jutni minden emberhez. Kire bizza Isten, ha nem ránk a magyarok közötti igehirdetést.

Kedves Testvéreim,

Érezed-e még az Isteni küldetésed felelősségét? Érezed-e még sulyát az 50 éve vállalt feladatoknak? Avagy azt mondod, hogy te nem vállaltál semmit? Tévedsz! Az Ur Jézus Krisztus vére által elkészittetett az örök élet joga, de csak azoknak, akik a joggal a kötelességet is vállalták. Igen, kötelességed minden

Ezen a képen az Ifjusági Konferencia egyik gyülését mutatjuk be Orbán Jimy vezetése mellett. Az előadó Haraszti Sándor orvos. Fent a buffalo (NY gyülekezet énekkara látható, mely Leiman János prédikátor és Héthalmi Károly zenetanár vezetése mellett áldásos szolgálatot végzett több alkalommal. Itt is megköszönjük a szolgálatot. A szószék előtt az összevont fuvózenekar látható, mely az evangéliumi zene által jó hatást gyakorolt a nagyszámu ünneplő közönségre. A zenekart Mayer Lajos ügyvéd vezette.

tehetséged latbavetésével Krisztus evangéliumát hirdetni.
Kedves Ifju testvérem.
Most, hogy a jelenlevőkön végigfut pillantásom, önkéntelenül elszorul a szivem. Látok őszülő hajakat, redőkbe boruló arcokat és reszkető kezeket, amelyből lassacskán kihull a stafétabotként magasra tartott biblia, amelyből annyi bizonyságtétel hangzott el megtéretlen magyarjainknak.

S most, amikor az Ur kegyelméből egy ujabb 50 év felé elindulunk, az őszülő fejek s a reszkető kezek hálatelten, de mégis aggodalommal fordulnak felénk és vésik sziveinkbe azt a hálát és aggodalmat kifejező igét Eben Haezer. Mindeddig megsegitett minket az Ur.

Adjunk hálát és tegyünk fogadalmat a mi Istenünknek, hogy az Atyáinkra bizott ügyet, mennyei Atyánk vezetése mellett tovább viszszük. Kérjük a mindenhatót, töltse meg sziveinket szentlélekkel és eredményképpen imaházunk padjai megtelnek keresztyénekkel. Ahhoz, hogy szivünk megteljen szentlélekkel, helyet kell benne készitenі. Szivünkben a legtöbb helyet a pénzimádat foglal el. Erről szeretnék Csopják A.-tól egy rövid verset.

Marady Sándor.

A szorgalom jutalma

KURTZ BARBARA .. ÖSZTÖNDIJAS

ISTEN iránti hálával tartozunk azért, hogy "Isten nem vonja meg a jót azoktól," akik hüséggel és szorgalommal, s benne való bizalommal dolgoznak azért, hogy életük pályáján érvényesülve hasznosabb tagjai lehessenek a polgári és a társadalmi életnek.

Örömmel adunk jelentést arról, hogy Kurtz Lajos tv.-nek k e d v e s Barbara leányuk az Ur segedelmével, odaadó szorgalommal dolgozik azért, hogy az "Ápolónői-Nursingpályán, szélesebb körü ismerettel érvényesüljön és hasznosabbá lehessen a társadalom számára."

Barbara tv.-nőnk jelenleg a Passaic-i New Jersey General kórházban a mütéti osztályon van alkalmazva; s megszerezte New Jersey állam Nursing osztályán is a diplomát, amelynek értelmében a nevezett állam $2000.00 ö s z t ö n d ijat, scholarship-segélyt adott számára két évre a Columbia Egyetemen a B.S. Degree megszerzésére.

Kurtz Barbara tv.-nő nevét olvassuk az Ev. Hirnökében a Szövetség tisztviselőinek soraiban.

Az Urnak áldását, segedelmét kivánjuk Barbara tv.-nő számára, ezen szép törekvésében.

ÖTVEN ÉV , , ,

(Jubileumi vers.)

Dr. Somogyi Imre költői hagyatékából.

Kiáltó szó a magyar pusztában,
Rázd fel álmukból most a lelkeket,
Ötven éves fa lombsátorában
A hivő tábor ül ma ünnepet.
Csokorba kötve minden virágunk,
A zászló alatt sorfalat állunk . . .
Fölzug az élet a szivünk lángra gyul:
"Erős várunk nékünk az Ur!"

Az emlékezet sebes szárnyain
Amig járjuk a multnak partjait,
Látjuk, hogy guny és gyalázat fölött
Miként aratott diadalt a hit!
Ha a próbák tüze támad ellenünk,
Gyávák, hitetlenek soha ne legyünk!
Mig körülöttünk vész és vihar dul:
"Erős várunk nékünk az Ur!"

Hála érzelem tör az egekbe,
Magasztos ima kél az ajkakon:
Atyánk, egyházad kicsi hajóját
Kormányozd tovább a hullámokon.
Ha erőnk fogyna s örömünk mulna,
Ő nyujtson vigaszt ezerszer ujra.
Mosolygó égbolt, drága kék azur . . .
"Erős várunk nékünk az Ur!"

Uj ötven évnek küszöbén állunk,
Állj csatasorba hivő ifjuság!
A jövő bontja felénk szárnyait,
Apostolokra szomjas a világ! . .
Zengjen a kürt és sirjon a hárfa,
A küzdő harcost koszoru várja!
Ha golyó sebez vagy ha tövis szur:
"Erős várunk nékünk az Ur!"

Zendülő szélben, lobogó tüzben
Szállj le mireánk Istennek Lelke,
A sötétségnek hatalma ellen
Vezess bennünket szent győzelemre.
Béke-olajág leng a kezünkben,
Boldogság fénye csillog a szemünkben,
S a szeretetnek illatárja hull . . .
"Erős várunk nékünk az Ur!"

K.M.

ISTEN MALMAI

Irja a MOLNÁR

KALOTASZEG fővárosának, Bánffyhunyadnak férfinépe a tél egyik vasárnapján jóval a megszokott idő előtt látta el a háziállatok etetését, itatását s aztán mindenki behuzódott a házba bőségesen ellátva tüzifával nemcsak a kandallók környékét, de a konyhát is mert ott a fehérnépek most rendkivüli sürgölődzésben voltak. Ugyanis ma estére nagyon sok vendéget vár a Gyülekezet a környező falvakból a Temesvárról é r k e ző vendéglelkész meghallgatására. A tél kegyetlenül hideg, a hó hangosan csikorog a csizmatalpak alatt, de már a koradélután sereglik a nép Kalotaszentkirály, Magyarvalkó, Váralmás, Mákófalva és Körösfő felől. A helybeli családok magyarosan megvendégelték az érkezőket s mire besötétedett, zsufolva volt a templom Kalotaszeg festőiesen tarka ruházatu népével.

Egyesitett énekkarok és zenekarok lelkes előadásai melegitették fel a hangulatot és készitették elő a sziveket Isten Igéjére és Vince Palkó János, Major József, Both Kelem János valamint Both Pete János egyházi előljárók előkészitett terve szerint szószékre lépett a várvavárt szónok, az Egyházkerület főtitkára.

Az egész Gyülekezet tisztelettudóan feláll, az Igehirdető imába kezd s mire befejezte az imát négy román csendőr állt a szószék előtt szuronyos fegyverrel. "Királyok második könyvének 19-ik részéből olvasunk alapigét kedves Testvéreim -jelenti ki az Igehirdető- s annak alapján tanulmányozzuk az Ésaiás próféta által megjövendölt szabaditást".

Ebben a pilanatban az őrmester rátette tenyerét a Bibliára és lefoglalta azt a szónok rajtalévő jegyzékeivel együtt,két csendőr pedig megvasalta a vendégszónokot és közölte vele, hogy a Törvény nevében le van tartóztatva az Állam elleni lázitásért és Felségsértésért. A szónok és háromszáz tanu tiltakozása az Istentisztelet megháboritása miatt, valamint tagadása annak, hogy lázitás, vagy Felségsértés történt volna, nem ért semmit, az őrmester kijelentette, hogy a vádlottnak a Ko-

lozsvári Hadbiróságra kell mennie gyalog, mert Kolozsmegye ostromállapot alatt van.

Az Igehirdető kérte, hogy ne kényszeritsék 50 kilométeres gyaloglásra, szállitsák Kolozsvárra vonaton mely esetben megfizeti a két kisérő jegyét is, de ezt nem vette figyelembe a karhatalom s a csikorgó télben egy teljes heti gyaloglás után átadták a vádlottat a Hadbiróságnak.

Az előzetes kihallgatáson közölték a vádlottal, hogy a vád ellene a következő: II. Károly király ellen lázitott beszédében és azzal biztatta Erdély magyarságát, hogy hamarosan megszabadulnak a megszállás alól. A vádat tartalmazó jegyzőkönyvet a vádlottal még Bánffyhunyadon aláiratták a csendőrök anélkül, hogy megengedték volna annak elolvasását.

A Hadbiróság előtt mindezt tagadta az Igehirdető, kijelentve, hogy ugy ő, mint egész Hitfelekezete loyális állampolgár, ő és Hittestvérei a Pál apostol Rómabeliekhez irt levele 13-ik részében előirt isteni rendeletek alapján áll, ahol az van irva, hogy "Minden lélek a felső hatalmasságoknak engedelmes legyen."

Semmit sem ért semmilyen érvelés, sem a vidékről beözönlő hivők közbenjárása. 22 napi tortura, vallatás és mindenféle trükkök alkalmazása következett, melyek azonban egy hajszálnyi vallomást sem eredményeztek az Igehirdető részéről, akit nemegyszer éjféli álmából zavartak fel birósági tisztviselők, hogy vallomást csikarjanak ki belőle.

A 22-ik napi kihallgatásra a Hadbirósági Elnök, egy öreg gyalogsági ezredes SZAKÉRTŐT rendelt be a tárgyalásra egy Regáti falusi Pópa személyében, aki v á l l a l t a, hogy "vagy igy, vagy ugy", de kijózanitja ezt az eszelőst a Bibliából. E célból egy külön terembe vonult a vádlottal és először szép szóval próbált hatni rá, hogy hagyjon fel a románia területén levő n é p megtérítésével, különösen kerülje az uralkodó Nemzetet, melynek soraiból a több, mint négyszázéves Reformáció egyetlen lelket sem téritett át, most meg néhány év alatt közel százezer egyén hagyta ott a régi utakat.

Az Igehirdető Bibliát kért és megmutatta a "szakértőnek", hogy isteni és Krisztusi parancs a hittérités, hogy az Egyház reformálása nincs befejezve, az örök folyamat mig ezen a Világon vagyunk. Teljes órai vita után a pópa rácsapott a Bibliára és leköpte az Igehirdetőt. Majd berángatta a tárgyalóterembe és kijelentette a Tanács előtt, hogy PROSZT az illető, vagyis bolond, akivel nem lehet okosan beszélni.

A vádlott mosolyogva állt birái előtt, arcáról undoritóan lógtak le a szakértő kitüntetései s mikor az Elnök utasitotta, hogy törölje meg az arcát, kijelentette, hogy nem törüli le két okból: Először - mondván - Mesteremet is igy köpték le én nem szégyenlem ezt, másodszor p e d i g zsebkendőmet - mellyel három hét óta törülközöm a birósági pincében - nem szennyezem be ezzel a nyállal.

A Hadbiróságot nagyon kellemetlenül érintette a szakértő ocsmány viselkedése és azonnal eltávolitották a tárgyalásról, a vádlottat pedig egy detektiv kiséretével Bukarestbe szállitották a Belügyminisztérium rendeletére. A Belügyminiszter, a k i minisztersége előtt Erdély területén volt községi tanitó (és ekkor már Ady Endre csucsai kastélyában székelt, szabadon bocsátotta Igehirdetőnket, aki egyenesen Temesvárra utazott, fáskamarájában levetkezett, hogy felesége elégesse szennyes férgekkel megtelt ruháit. Alapos fürdő után 24 órát pihent családja körében s aztán vonatra ült és a következő vasárnap Kolozsváron prédikált.

Akkoriban országosan folyt ez a hatósági üldözés a hittéritők ellen, aminek eredménye a tömegek ezrével való megtérése lett. A mártirok vére mindég olaj volt a tüzre. A legprimitivebb ember is elgondolkozott azon, hogy részegségért, istenkáromlásért senkit sem üldöznek, imádkozásért pedig szuronyhegyre kerül az ember, itt valami baj van a kréta körül. Istent szabad szidni, de a királyt nem. Aki lop, az nem tolvaj, tolvaj csak az, akit megfognak. Kártyázni tekintély, Bibliát olvasni szégyen. Pénteken nem szabad hust enni, csak halat stb, stb. oktalan dolgoknak kezdtek tünni s nem kellett már hozzá semmi más, csak a Keresztelő Jánosok hangos s z a v a a pusztákban: Térjetek meg, elközelitett az Isten országa.

Az üldözések évtizedeken át folytak a hivők ellen, akik ha hozzá még magyarok is voltak, tetejére öntötték részükre a keserüség poharát. De pontosan olyan nagy méretekben folytak a lelki ébredések is. A háboruelőtti időkben szégyenletesen üresek voltak a templomok mindenfelé mig a korcsmák és különböző büntanyák állandóan zsufoltak voltak, az üldözések alatt az Istentkereső lelkek ezrei tolongtak Isten házában és szomjuhozó lelküket gyógyitgatták az Evangélium üditő tanaival.

Nagy árat kellett fizessen az Államhatalom (és az Államegyházhatalom), mert háromszor végzett harakirit önmagán, mire megtanulta a leckét amit Bamáliel közel kétezer évvel ezelőtt tanitott Isten ellenségeivel: Hogy ha emberektől van ez a mozgalom, akkor önmagától megsemmisül, ha pedig Istentől van, akkor ember nem állithatja meg.

Mert az Isten malmai ő r ö l n e k. Lassan, de biztosan őrölnek.

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK TÖRTÉNELME

Szövetségünk kiadásában szép kivitelben 6 és 9 inch nagyságban 206 oldal terjedelemben megjelent. — Ára: $2.50. Kapható az alábbi egyéneknél:

Rev. George Balla
225 East 80th St., New York 28, N.Y.

Ma. John Szász
1619 Edward Ave., Canton 5, Ohio

Rev. Gabriel Petre
3508 Chatham Ave., Cleveland 13, O.

Konvenció Csoport Fényképéből még mindig lehet kapni. $1.50 darabja. Az árát beküldheti előre. — Rev. Gabriel Petre, 3508 Chatham Ave., Cleveland 13, Ohio.

ÉRTESITÉS!

Az **Evangéliumi Hirnök** következő száma október 1-én fog megjelenni.

Evangéliumi Hirnök
GOSPEL MESSENGER
Published Semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. Adalbert
943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25., Michigan

Entered as second class matter at the Postoffice of Akron, Ohio, under the Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
$3.00 per year.

Előfizetés — Cimváltozás erre a cimre küldedő:
Mr. JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. E. Canton 5, Ohio

EBBEN A ROVATBAN szerkesztőnk nem irt lelki cikket, tekintettel arra, hogy e kibővitett számban bőséges lelkianyagot találunk. Ahelyett inkább magyarázatot kivánok adni annak, hogy miért maradt el a julius 1. szám. Sokan tudják azt, hogy már az 1957-ben tartott konvenciónk megbizta az irodalmi bizottságot és a szerkesztőt arra, hogy az 1958-ban megtartott konvenció után egy kibővitett ünnepi számot jelentessen meg, melyben benne foglaltatnak a konvenciónkon előadott müveknek egy része, a konvencióról felvett fényképekkel és egyébbel együtt.

Erre az ünnepi számra az anyag összegyüjtése és kidolgozása; fényképek és klissék beszerzése nem kis feladat volt s igy dacára annak, hogy az ünnepi számot augusztus 1.-én akartuk megjelentetni, a sokféle akadály miatt lehetetlen volt. Igy csak augusztus 15.-én jelenhetett meg a kibővitett ünnepi számunk. De ez a szám, tartalmánál fogva tultesz négy rendes lapszámon is. Ha előre láthatnánk mindent, akkor a julius 15.-i számban ezt közöltük volna olvasóinkkal, de sajnos előre nem láthattuk az akadályokat. Ezért a nem szándékos mulasztásért olvasóinktól bocsánatot kérünk.

AJÁNLÁSOK

EGY nagyon szép kis könyvecske jelent meg Fülöp Árpád Testvér tollából: **"Jertek épitsük fel Sion kőfalait" cimmel.** E szépen megirt tartalmas gondolatokkal ellátott könyv által az iró, misszionk előhaladását, az Istenországa felépitését tartotta szemei előtt. Már a könyv cime is elárulja, hogy épitésről van szó e kis müben. Az ördög ezerféleképpen rombol s téveszti meg sokszor a hivő lelkeket is. Nekünk épitenünk kell. Errenézve sok szép tanáccsal szolgál e könyvecske.

Nagyon ajánlom minden keresztyén embertársamnak. Kapható a szerzőnél, kinek cime: Fülöp Árpád,
3225 Park Side Plaza,
Bronx E. 67th St.,
New York, N.Y.

SZAVALATOK GYÜJTEMÉNYE

Héthalmi Károly zenetanár Testvérünk **"GYÖNGYSZEMEK" cimen egy kedves** kis szavalatos könyvet állitott össze, melyben benne foglaltatnak nem csak az általa irt vallásos költemények, hanem a magyar iróknak legszebb versei. Nagyon ajánljuk ezt a verses könyvet Testvéreinknek mindenütt. Ára: $1.00. Kapható Héthalmi Károly Testvérünknél, kinek cime: 2174 Fulton Rd.,
Cleveland 13, Ohio.

Ősök

Emlékezésünk kialudt fáklyáját
Gyujtsuk meg néma kegyelettel,
Hogy emberöltők véres távlatában
Ősök csodája lobogjon fel.

Bus temetőknek besüppedt hantjai,
Nem köztetek keressük őket.
Lobog a fény s a titkok fellegében
Mi látjuk, látjuk a hős magvetőket!

Gerő Sándor

Szomoru értesités

Általános felháborodást és botránytidézett elő Bretz Emil, Cleveland Shakertéri Egyesült Baptista Gyülekezet prédikátorának keresztyénietlen családi ügye. A prédikátorok többen egyenként kérték s minden esetben igérte azt békességesen rendezni. Majd a tavaszi Prédikátoroknak Garfield N.J.-ben tett komoly igéretet, hogy amint hazajön, azonnal kibéküljnek. De sajnos mind azon igéretek után sem tett egy lépést sem a kibékülésre. Közben a biróság döntött a házas felek elválasztásával és még a tárgyaláson sem jelent meg, mely azt bizonyitja, hogy az ellene emelt vádak mind igazak.

A Jubiláló Konvención pénteken este a prédikátori kar ebben az ügyben gyülést tartott és rövid tárgyalás után egyhangulag, Bretz Emilt kizárták közösségükből. Ezzel az ügyet részükről teljesen befejezettnek tekintik.

Molnár Antal Szövetségünk misszionáriusának itteni programja

Kedves Testvéreim!

Akik Szövetségünk Konvencióján résztvettek tudják, hogy a vezetőség minden perce foglalt volt, amiért is nem tudtuk Molnár Antal misszionáriusunk itteni programját elkésziteni, hanem abban állapodtunk meg, hogy mivel Molnár testvér kedves családjával nálunk pihen egy pár napig, én mint a Szövetség elnöke, dolgozzam ki programukat az itt eltöltendő időre, amit én szivesen vállaltam és az alábbiakban összeállitva küldöm gyülekezeteinknek és kérem azok tagjait és vezetőit arra, hogy amennyiben ezek a dátumok részükről is elfogadhatók, fogadják testvéreinket.

Én csak a vasárnapi szolgálataikat határoztam meg. A hétköznapokkal ők szabadon rendelkeznek és ha valamelyik gyülekezet szeretné őket igénybe venni pár napos evangélizálásra vagy hitmélyitő előadásokra, ők készséggel állnak a testvérek rendelkezésére.

Julius 20-án Chicago egész nap
Julius 27.-én reggel Campbell, délután Wadsworth, este Canton.
Augusztus 3.-án reggel Toronto Canada, délután 3 órakor Welland, este Buffalo.
Augusztus 10.-én Detroit Mich. egész nap.
Augusztus 17.-én reggel Shaker Square, este Fulton Road.
Augusztus 24.-én reggel Trenton N.J., este New Brunswick.
Augusztus 31.-én reggel Bridgeport, este Walingford. Conn.
Szeptember 7.-én reggel New York este pedig Garfield.

Urunk vezesse testvéreinket és adjon áldást munkájukra.

. .

Vér Ferenc.
Sz. elnök

MINDENKI kivánja a hosszu életet; de senki sem szeret megöregedni.

HA MINDIG sánták között élsz; te magad is hamar hozzáfogsz sántitani.

Aggmenházi Igazgatónk évi jelentése a konvenciónak

Kedves Konvenció:

Aggmenházunk lakói a legszivélyesebb üdvözletüket küldik a jubiláló konvenciónak s Istenünk gazdag áldását kivánják e nagygyülésre.

Jelentésem 1957 julius h a v á t ó l 1958 julius haváig szól. E két dátum közé eső eseményekről kivánok jelentést tenni a nagygyülésnek.

Aggmenházunknak az elmult évben 14 lakója volt. Tiz nő és négy férfiu. A négy alkalmazottal együtt összesen 18-an voltunk. Miután az átköltöztetés kérdése mindig komolyabbá vált, nemcsak, hogy nem vettünk fel uj lakókat, hanem birtokunkon semmit nem termeltünk, gondolva, hogy a költöztetés még a mult nyáron meg fog történni. De hála Istennek, az előző évi termésből és az elüvegezett befőttből sok maradt fennt s abból éltünk, illetve az nagyon sokat segit a konyhán.

A költözködéshez készülődve, a butornak azon részét és a ruhanemünek Floridában nem szükséges részét eladtuk s abból kaptunk $600 dollárt, amit a költöztetési költségekre szolgáltunk.

A régi nagy házat, az igazgató lakását s a kis nyaraló házat eladtuk, de a Vérház, illetve a volt nagy központi épületünk még nincs eladva.

Az 1956 évben tartott nagygyülés, Cleveland O.-ban felhatalmazta a bizottságot, hogy Floridában Aggmenházi birtokot vásároljon. A bizottság a határozat értelmében megvásárolta Melbourne városkához közel azt a 43 aker földet, melyen van egy elég jókarban lévő 8 s z o b á s ház konyhával, két fürdőszobával és egy nagy porch-al. Egy másik ház, szintén 8 szobával és a szükséges berendezéssel. Az előbbi a nők lakása, az utóbbi pedig a férfiaké. Ezenkivül a portán van egy 5 szobás lakás, amiben igazgatónk lakik. Vannak mellék épületek is. Egy cement blockból épült 36x40 láb nagyságu épület, amit raktárnak használunk és egyéb kisebb-nagyobb melléképületek.

Bizottságunk, az október havában tartott szemle és gyülés alkalmával elhatározta, hogy az épitkezési törvények követelése szerint a házakat át kell alakitani, hogy azok ideiglenesen, addig, mig uj épületet csináltathatunk, öreg Testvéreinknek alkalmasak legyenek. Az átalakitási munkának a vezetését és irányitását a Floridában tartózkodó bizottsági tagra bizta. Wancsa T. mellett segédkeztek Kovács F. és felesége és Dobra Testvérünk, akik a követelmények szerinti m u n k á b a n szorgalmasan é s lelkiismeretesen dolgoztak. Velük volt még Király Testvér is Clevelandból és időközönként Révi Illés T. feleségével együtt, kik a bizottság gyülése i d e j é n a konyhán nagy segitségünkre voltak. Kovács F. Tnő a munkásoknak főzött és mosott s a szükséges házimunkát végezte nagy szorgalommal és hüséggel.

December havában Attila Tv. az Aggmenház truckjával e g y nagy szállitmányt vitt Floridába. Erre az utra felesége is elkisérte. Igazgatónk és felesége két hetet töltöttek az uj területen, amit arra használtak fel, hogy tanulmányozzák az ottani helyzetet s meggyorsitsák a munkálatokat. Visszatérésük után Daytonban, Vér Testvér elnök lakásában egy szükebbkörü gyülést tartottunk, melyen résztvettek Bretz T., Attila Tvéreink, melynek célja az volt, hogy az átalakitási munkának gyors befejezésére megoldást találjunk.

Ez a gyülés a z t eredményezte, hogy Vér T. egy emberével és Attila Testvér január hónapban leutaztak és egy néhány nap alatt ottlévő Testvéreink segitségével - Wancsa, Kovács, Dobra, - rengeteg munkát elvégeztünk. Ez tette lehetővé azt, hogy a hatóságtól engedélyt kaptunk arra, hogy március hónapban beköltözhetünk az u j Aggmenházunkba.

Illika János Tnő, ki az öregekkel leutazott, velünk maradt addig, mig uj szakácsnőt nem találtunk.

Megemlitésre méltó, hogy a Floridában lakó testvéreink közül idáig is szép számmal látogatják intézetünket. A vasárnapi Istentiszteleteinken néha harmincnál is többen vagyunk.

Ö r ö m m e l jelentem, hogy az uj Aggmenház területét sikerült vagy 50 százalékra rendbehozni. Vettünk egy alkalmas kaszát a traktor után, mellyel az elhanyagolt kertet rendbe hoztuk. Egy tonna mütrágyát is vásároltunk, mellyel tápláltuk a gyümölcsfákat. Nagyon sokat segitett a munkában már kétszer is Bergács J. Testvérünk, ki St. Petersburgból jött segitségünkre. Itt is megköszönjük összes Testvéreinknek, jóindulatu segitségüket.

Erősen hisszük, hogy a mi Jó Atyánk itt is meg fog minket segiteni, aminthogy megsegitett Watervlieten (Mich.). Az éghajlat és az időjárás nagyon jó. Idáig mindenki szereti. Öreg Testvéreink nagyon hálásak ezért az uj telepért és a meleg éghajlatért.

Minden vasárnap tartunk Istentiszteletet, néha kint a nagy fa alatt, és minden nap a reggeli után.

Itt veteményes kertünk nincs ahol termelhetnénk a konyhára valamit, de már felszántottunk egy és fél akert veteményes kertnek. Ha termelhetünk kukoricát, akkor tartunk majd csirkéket is, hogy hus és tojás legyen a konyhára. Eddig a watervlieti kannázott dolgokat használtuk. Hust, zsirt, szalonnát és tojást venni kellett.

Kedves elnök Testvér, szeretettel kérem a konvenciót, e rövid, szokványos jelentésemet elfogadni sziveskedjenek!

Attila Tivadar
aggmenházi igazgató

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

GARFIELD, N.J.

KEDVES ünneplésben volt része a gyülekezetnek, valamint a környékbeli vendégeknek, akik megjelentek Garfielden május 3.-án, egy vacsorával egybekötött testvéri találkozón. Az ünnepséget azon alkalomból kifolyólag rendezték, hogy az itteni testvériség amugy is szép templomát még szebbé tegyék, amikor több mint $1,000 költséggel ujonnan festették és apróbb renoválásokat végeztek azon. A munka oroszlánrészét Kurtz Lajos diakonus tv. végezte, aki munka nélkül lévén, felhasználhatta szabadidejét a nagyszabásu munka végzésére. Azonban segitettek a férfi testvérek általában, ki amint csak tehette s mi ezuton is elismerésünket szeretnénk kifejezni az áldozatkész szivü és szorgos kezü munkásoknak. Igazán gyönyörü munkát végeztek. Igy az Ur itteni hajléka "felké-

szülten várja" az üdvszomjas lelkeket.

A vacsora után a közönség a felső terembe vonult, ahol énektisztelet volt William Cook tv. vezetésével. A megnyitó imát Némethné tv. mondta, majd a vendégeket Kurtzné tv. üdvözölte az általa megszokott kedvességgel. Az Igeolvasás után a helybeli énekkar egy "Gospel Medley" darabot adott elő, szintén Cook tv. vezetésével. Kovács Miklós prédikátor tv. az I. Kor. 13:1a-ból idézve mondotta: "Ha angyaloknak v a g y embereknek nyelveken szólnék is", nem volnék képes kifejezni örömömet és hálámat az Urral szemben s azon örömet amit a garfieldi gyülekezet érez, amikor a megujult imaházban köszöntheti a megjelenteket.

Következőkben be lett mutatva Kurtz Lajos diakonus tv., aki a nagy munkát nemcsak irányitotta, de nagy részében végezte is. Köszönet lett mondva a gyülekezet Nőegyletének, mely $400-al járult hozzá a költségekhez. Valamint a Férfikörnek, mely $100-t adott; a Vasárnapi Iskola $50-t; aztán a többi egyéni adakozóknak, akik tehetségükhöz mérten segitettek. A "Young Women Mission Guild" 13 uj "Venitian Blind"-ot ajándékozott, id. Németh tv.-ék egy nagy Hoffman Krisztus képet ajándékoztak, mely a bemeritő medence felett lett elhelyezve, gyönyörü megvilágitással. A bársony takarókat Cook Vilmos és n. tv.-ek adományozták s igy mindenről a legszebb rendben gondot viseltek, az Ur házának feldiszitésében. Kovács prédikátor tv. köszönetét fejezte ki ugy az adakozók, valamint a megjelent vendégekkel szemben.

Több szólóének, zeneszám és rövid alkalmi beszéd is elhangzott, melynek keretében boldogan ünnepelt az Ur iránt hálás gyülekezet és vendégsereg a megujult imaházban. Adjon az Ur más helyeken is sok ilyen örömteljes órát, Neve dicsőségére, országa épitésére és a lelkek megmentésére.

A PRÉDIKÁTOR BUCSUZTATÁSA

A fent leirt örömteljes ünnepély után, julius 6.-án szintén vendégsereg gyült össze a Garfield, N.J.-i tv.-ek templomában, de ezen ünnepség más természetü volt. Ugyanis a gyülekezet bucsu-ünnepséget rendezett távozó prédikátora, Rev. Kovács Miklós tiszteletére. Ez alkalommal nem voltak lelkendező felszólamlások, inkább magábaszálló, komoly átgondolása annak a ténynek, hogy "Rohan könyörtelen az idő." Kovács tv. magas életkorára való tekintettel, megvált a garfieldi gyülekezettől, melyet három izben, kevés megszakitással, közel negyven esztendeig szolgált odaadó hüséggel. Rev. Kovács tv. rövid visszapillantást vetett a küzdelmekre, és az elért sikerekre. Elmondotta, hogy volt idő, amikor ennek a gyülekezetnek 130 tagu vasárnapi iskolája, 24 tagu fuvószenekara, 30 tagu énekkara, virágzó nőegylete, viruló ifjusága volt, amikor sok boldog örömmel szolgálhatták az Urat. Azonban az idők eljártak, megváltoztak. Az idősebbek a jobbhazában vannak, az ifjuság nagy része beolvadt az amerikai olvasztó tengerbe, de hála az Urnak, hogy még mindig van egy lelkes kis csoport, amely ugy érzi, hogy nekik az Ur szőlős kertjének ebben a sarkában kell dolgozni, és gyümölcsöt teremni.

A délelőtti istentisztelet után a gyülekezet nőegylete szeretetvendégségre hivta meg a környékbeli gyülekezeteket, melyen tekintélyes számban megjelentek, a k i k csak tehették. Gazsi István Trentonból, Petrusán János Nixonból, Balla György New Yorkból stb. csatlakoztak a bucsut mondó gyülekezethez, hogy elköszönjenek a jó szomszédtól. Mindezek meleg, keresetlen szavakkal bucsuztatták Kovács tv.-t, ki mosolyogva, de ugyanakkor könnyes szemekkel köszönte meg az ünneplést. Balla tv. a new yorki gyülekezet nevében egy boritékot adott át, valamint a helyi gyülekezet különböző organizációi is. Nt. Bertalan, a Passaic-i ref. egyház lelkésze nagy elismeréssel adózott távozó kollégája és közte fennálló barátságáról és sajnálatát fejezte ki a jó szomszéd elvesztése felett. Szakács Ferencz, a gyülekezet Senior diakonusa azt hangoztatta, hogy tudomása szerint közöttük soha nem merült fel egyetlen ellentét s mint prédikátor és diakonus soha nem kellett, hogy kibéküljenek, mert soha nem koccantak össze a közel négy évtizedes együttmunkálkodás alatt.

Kurtz Lajos diakonus tv. is szép elismeréssel nyilatkozott a nagyszerü munkáról, és a hüséges igyekezetről, melyet Kovács tv. tanusitott a gyülekezet egykori ifjuságának neveléséről. Azok ma talán más környezetben élnek, de sokan h ü s é g e s munkásai az Urnak ma is, ott ahol elhelyezkedtek s ahová a sors, az Ur keze vezette őket. Ez az ünnepség meleg, bensőséges és igazán barátságos keretek között folyt le. Többen annak a reménynek adtak kifejezést, hogy ez nem volt végleges bucsu, hanem az Ur még ad alkalmat arra, hogy ezután is együtt épithetik az Isten országát.

Kovács tv. egyenlőre, (reméljük) ideiglenesen, Californiában levő fiához megy öreg napjaira megpihenni a közeljövőben. De a jövő az Urnál van. Mindenesetre sajnálattal vesszük tudomásul, hogy az Urnak egy ilyen hüséges szolgája, magas korára való tekintettel, fel kellett adja a felelősségteljes munkát, de ugyanakkor elismerjük, hogy Kovács tv. jól megérdemelt pihenőre vágyik, hogy azon időt, amit az Ur még ez életben számára fenntart, szerettei körében tölthesse el, kissé megpihenve a hosszu esztendők fáradalmai után.

Isten Veled, Kovács Testvér! igy szól hozzád e sorok irója, valamint a Magyar Baptista Prédikátori Kar. Ugyanakkor azt is mondjuk, hogy

A Viszontlátásra, Volt szomszédja,

Balla B. György, New York, N.Y.

AKIK ELMENTEK

Gulás Pál, Saginow-i lakos Testvérünk 84 éves korában adta át lelkét teremtőjének, junius 19.-én.

Öreg Testvérünk az utóbbi években gyengélkedett. Kétizben is gyengébb szélhüdés érte, de mindig jobban lett s még e tavaszon is, szép farmján, kisebb munkát v é g z e t t. Még a harmadszori gyengélkedése után is jobban látszott lenni, amikor egész váratlanul, kint a szép udvarán a napfényben sütkérezve hirtelen öröklétre szenderült.

Testvérünk, feleségével együtt hüséges tagja volt a detroiti gyülekezetnek. Időközönként a 100 mérföldes utat is szivesen megtették, hogy a magyar baptista közösségben élvezzék a lelki áldásokat.

Amikor nem jöhettek a magyar gyülekezetbe, résztvettek a saginawi egyik baptista gyülekezetben.

Temetése nagy részvét mellett, a helybeli egyik temetkezési intézet kápolnájából történt meg, ahol angolul az angol gyül. pásztora, magyarul pedig Rev. Schmidt Henry Testvérünk szólta az alkalmi vigasztalás igéit.

Habár tudjuk, hogy Isten gyermekei az Urhoz mennek lakni az örökkévalóságba, ahol betegség és szenvedés többé nincsen, mégis roszszul esik kedveseinktől az elválás. De vigasztal az Urnak azon drága szava, hogy lesz egy boldog viszontlátás. Ezért vigasztalódjon az özvegy Gulás mama, gyermekek, unokák és rokonok! Arra törekedjen minden egyes tagja a családnak és rokonoknak, igen, s a gyülekezet összes tagja is, hogy legyen egy boldog találkozás az Istenországában.

Isten veled Gulás Testvérünk! Találkozunk veled Urunknak országában!

A Cleveland Fulton Rd.-i gyülekezet 40 éves. Ez év őszén tartja meg Jubileumát.

A MI cselekedetünk itt a mienk; annak következménye a mennyhez tartozik.

A GYERMEKKOR magában nem sokkal szebb, mint egy napfényes öregkor.

Diakónusok szolgálata a gyülekezetben

Előadta: Héthalmi P. Károly a diakónusok gyülésén Clevelandban.

(Csel. 6:1-6; I. Tim. 3:8-13; Zsid. 13:17.)

A TÉMA, amelyről - Isten kegyelme által - itt most beszélgetünk a diaconia, a "szolgálat" témája és akikről beszélgetünk, azok pedig a diakónusok, a "szolgák." Mindjárt a bevezetésben meg kell emlitenem, hogy a "szolgálat" szónak Krisztus előtt egy nagyon megalázó és alacsonyrendü minőségi értelme volt.

Krisztus, Akinek születése időszámitásunk uj alapja lett; Aki két táborra osztotta a világot; Akinek filozofiája teljesen megzavarta az akkori és a mai világ logika rendjét; Aki a grammatikában megforditotta a számsorrendet és az egyesszám "első" személyét a második, sőt harmadik helyre helyezte át; Aki azt mondotta, hogy "....aki nagy akar lenni legyen ti szolgátok..." - és ezt nem csak mondotta, de meg is tette - Ő adott a szolgálat szónak valami egészen különleges nemesi csengést, egy felmagasztosult értelmet.

Krisztus óta a szolgálat a legszebb szavak egyike lett és a szolgák a legmegtiszteltebb személyek közé tartoznak. Igy olvashatjuk ezt Máté 20:25-28; és Máté 23:11-12-ben.

A diakónusok szolgálata a gyülekezetben tehát a legfontosabb és legkedvesebb szolgálatok egyike.

1.) Hol van az eredete ennek a szolgálatnak?

2.) Kik lehetnek diakónusok?

3.) Mi az ő szolgálatuk a gyülekezeten és a közösségben?

Nagyon tanulságos megfigyelni, hogy miből indul el a diakónusi szolgálat. (1.) Olvassuk el Csel. 6:1-7. verseit. Ezekből a versekből különösen figyeljük meg a 2. versből a következőket:"... Nem helyes, hogy mi az Isten igéjét elhagyjuk és az ASZTALOK KÖRÜL szolgáljunk..." Mit jelent ez, hogy az ASZTALOK KÖRÜL szolgáljunk?

Ennek tisztázásához felolvasom Csel. 4:42-47 verseit, amely versek sejtetni engedik azt a hatalmas feladatot és munkát, amelyet ennek - a világtörténelemben példa nélkül álló közösségnek - az evangéliumi, a krisztusi emberek közösségének pásztorolása, gondozása a tanitványokra rótt.

Meg kell figyelnünk e versekből azt, hogy AZ ELSŐ EVANGÉLIUMI GYÜLEKEZETNEK, ennek a hivő közösségnek ELŐSZÖR a szivük és lelkük egy volt, MÁSODSZOR mindenük "köz" volt, (s ebben tanulságos a sorrend: a második nem lett volna lehetséges az első nélkül) világosabban: teljes szellemi-lelki harmóniában és teljes vagyoni kommunában voltak. Ez azt jelentette, hogy EGY KONYHÁN ÉLTEK. Elképzelhetjük, hogy micsoda szervezés, micsoda bölcseség és gyakorlatiasság kellett ahhoz, hogy ezeket a feladatokat zavar-és panaszmentesen megoldhassák és jól ellássák a hatalmas tömeget. A Csel. 6:2-4 versek azért emelik ki: "... Szentlélekkel és bölcseséggel teljesen legyenek..." és "... jó bizonyságuk legyen." Ezt erősiti meg Pál is a Timótheushoz irt levelében 3:8-13 verseiben.

Ime a diakónusi hivatás meghatározása a tanitványok szerint..

Nem irja a biblia, hogy ez a teljes szellemi-lelki és vagyoni kommunia meddig tartott, - de a gyülekezet tagjainak ugrásszerü szaporodása és az üldöztetések után a vagyoni kommunia a szétszóratás miatt valószinüleg megszünt. De nem szünt meg a szellemi-lelki közösség és nem szünt meg a "szolgálat", amely egyrészt más formában folytatódott a gyülekezetben és a közösségben, másrészt a munkaterület kibővült és a diakónusok "munkatársak" lettek a lelki szolgálatban és az evangélium hirdetésében is.

A 2.) kérdéssel kapcsolatban ugyancsak a Csel. 6:2-4; I. Tim. 3:8-13 versekben kapjuk meg a választ. A Csel. 6:6 és a Csel. 13:3 versekben külön gondos tanulmányozást érdemel a szolgálatra való "elválasztás" formája:

a.) bőjtöltek
b.) imádkoztak
c.) kezeiket reájok veték
d.) elbocsáták őket.

Krisztussal és az apostolokkal kapcsolatban nagyon sokszor olvassuk ezeket: "bőjtöltek", "könyörögte", "imádkoztak". A hivő emberek számára ez a legjobb pozició. Biztos vagyok benne, ha mi ma ugyanezt cselekednénk a munka-választás; a munkábabocsátás alkalmával, kevesebb hibát követnénk el. Nem lenne olyan sok "pályát tévesztett" lelkipásztor és talán többen, - - sokkal többen lennének, akik az Ur munkájában dolgoznának. Biztos vagyok benne, hogy határozottabb, lendületesebb lenne a misszió, sokkal több lenne a megtérés és megszenteltebb lenne keresztyéni életünk. A mi Amerikai Magyar Baptista Missziónk is sokkal egészségesebb és erőteljesebb lenne...

A 3.) kérdéssel kapcsolatban a már eddig felsorolt bibliai versekben is kaptunk feleletet. Hadd feleljen erre a kérdésre Pál a Tim. II. 2:2 versében: "És amiket tőlem hallottál sok bizonyság által, AZOKAT BIZZAD HIV EMBEREKRE, AKIK MÁSOKNAK A TANITÁSÁRA IS ALKALMASAK LESZNEK..." Ime, a kibővült diakónusi munkakör egyik területe: "a mások tanitása." Ennek egy nagyon szép példáját olvashatjuk Csel. 8:26-40 igékben, ahol Filep diakónus előbb a szerecseny komornyik hiányos bibliaismeretét kiegészitve Szerecsenyország pénzügyminiszterét Jézus Krisztus mellett döntéshez juttatja, őt az ő hitének vallomására - az ő kérésére - bemeriti, majd tovább "... széjjeljárva hirdeté az evangéliumot minden városnak..."

Imé egy gyönyörü példa arra, hogy mi a diakónusi szolgálat a gyülekezetben és a közösségben, ahol nincs más lelkipásztor.

Anániás - Damaskusban - csak egy "tanitvány" volt, de őt mégis arra használja az Ur, hogy Saulnak Jézusról beszéljen és mikor Saul szemeiről leestek a "pikkelyek" és ujra látott, az ő kérésére alámeritette Sault, akiből később Pál lett...

Aminthogy az evangélium nem változott az idők folyamán, a krisztusi, az evangéliumi szolgálatok sem változtak, s igy a vének, tanitók és a diakónusok szolgálatának értelme, és gyakorlata is ugyanaz; legfeljebb

bővül ujra és ujra a speciális körülmények szülte követelményekkel. Ugyanugy, amint az igéből ugy olvassuk, hogy a szolgálatra való elválasztást és a szolgálatba való kiküldést mindig megelőzte a bőjtölés, könyörgés, imádkozás és a kézrátétel, - ugyanugy kellene ezt a gyakorlatot nekünk is igei formában, az apostolok és a tanitványok módján gyakorolni, hogy megtisztuljon a mi keresztyéni életünk, hogy a Szentszellem szüljön ujjá bennünket, s lelki életünk oltárára került idegen tüzet oltsa ki és üressé és tartalomnélkülivé vált ceremóniális "szereplésünket" váltsa fel hálaadó szivvel és áldozattal teljesitett "szolgálatra."

Gondolataimat annak a helyzetképnek a feltárásával szeretném lezárni, amiben az amerikai magyar gyülekezetekben a diakónusok szolgálatának nagy jelentőségét és fontosságát látom.

Az Amerikai Magyar Baptista Misszió történelmének tanulmányozása közben nem tudtam szabadulni attól a gondolattól ,hogy az amerikai magyar theológiai szemináriumot és misszióiskolát tulhamar bezárták és igy a magyar prédikátorok utánpótlását - immár 17 év óta lehetetlenné tették. Valahogy az az érzésem, hogy nagyon hamar meghuzták a halálharangot és hamarabb készültek a temetésre, mint azt a körülmények sürgették. Most pedig a magyar menekültek kiérkezésével egy ujabb lendületet kaphatna a magyar misszió különösen akkor, ha sikerülne összegyüjteni testvéreinket egy-egy gócpontra, ahol munkaalkalmakat keresnénk számukra. (A diakónusoknak ez is egyik nagyon értékes szolgálata, amikor a prédikátorral karöltve kenyérkeresethez juttatják a gyülekezet munkanélkül álló tagjait) Saját magán segit a gyülekezet, aki magyar menekült testvéreinken ilymódon segit. (Menekült testvéreinkkel kapcsolatos információkért forduljanak Szövetségünk vezetőihez, akik ebben a tekintetben segitségül lesznek az érdeklődőknek.)

Testvéreink összegyüjtéséről - természetesen - könnyebb beszélni, mint azt megtenni. De van rá példa és ezt a példát érdemes megszivlelni. A torontói magyar baptista gyülekezet is - sok amerikai magyar gyülekezethez hasonlóan haldoklott. De az ottani magyar testvérek nagy áldozattal különböző helyekről összehozatták menekült magyar testvéreinket és most Torontóban egy virágzó, erőteljes fejlődésnek induló tiszta magyar gyülekezet van. Ahol nem sajnálták az áldozatot, ott most élvezik az áldást is.

Az ilyen csoportosulással uj lehetőségek nyilhatnak meg a magyar baptista misszió előtt. UJ SZÖVETKEZÉSEK, uj ZÁSZLÓBONTÁSOK, uj TISZTOGATÁSOK, uj TERVEK... És ebben a megujulásban a diakónusokra nagy feladat vár. A diakónusok nemcsak a prédikátorok, a lelkipásztorok kezei lehetnek - akik a gyülekezeti tagok látogatásában, betegek látogatásában, magyar menekültekkel való beszélgetésben, a házi Istentiszteletek, családi imaórák és családi összejövetelek gondozásával óriási segitséget, óriási erőforrást jelenthetnének a lelkipásztor mellett, - de PÁSZTOROLHATNÁK A GYÜLEKEZETEKET OTT, AHOL NINCS EN LELKIPÁSZTOR. És, hogy a diakónusok és mások is - akiket az Ur megáldott az Ő drága lelki kincseivel - alkalmasak lehessenek erre a szolgálatra, a DIAKÓNUS BIZOTTSÁG a MISSZIÓBIZOTTSÁGGAL karöltve RENDEZZEN BIBLIATANULMÁNYOZÓ, LELKIMUNKÁSOKAT KÉPZŐ KURZUSOKAT, TANFOLYAMOKAT, ahol az erre alkalmas testvéreink megfelelő kiképzésben részesüljenek és igy alkalmasak lehessenek a nagy prédikátorhiány enyhitésére. Ezzel az Amerikai Magyar Baptista Misszió vezetősége tartozik a magyar missziónak, ugyis mint adós és ugyis, mint a misszióért jelenleg felelős vezetőség.

Ne hagyjuk elveszni magyarságunk értékeit. Ugyanakkor hangsulyozzuk ki a SZEMÉLYES BIZONYSÁGTÉTEL fontosságát. Ragadjuk meg mi is a jelszót, ami az oxfordi csoportmozgalom jele lett: "Add tovább . . !"

Add tovább az Ige üzenetét! Mondd el másnak is, mit tett Jézus veled. Segitsetek egymásnak - sugja a Lélek is - és a sugallatra hallgatók a világ legboldogabb emberei lesznek . . ." Mert a munka közössége semmiben sem oly fenséges és oly szent, mint a lélekmentésben. . ."

. . Héthalmi P. Károly

A RÉGI ÉS A MOSTANI NAPOK

HA AZ EMBERISÉG történetét hitünk szent könyvének világánál vizsgálódva olvassuk, az a meggyőződés érlelődik meg bennünk: nem igaz, hogy a mult napok jobbak voltak a jelennél.

Az ős pogánykor homályában élt népek szentül meg voltak győződve afelől, hogy régen minden jobb és tökéletesebb volt, mint az ő idejükben. A nap a magasból aranyosabb ragyogással árasztotta szét fényét, a csillagok derültebben ragyogtak az ég boltozatán, a fényes levelü tujafák és virágok is kellemesebben lehelték a légben füszeres illataikat, az idők folyása is sokkal boldogabb volt.

Emlékezzünk csak történelmileg a pogány ősemberekre, midőn a próféták előszeretettel korholták koruk romlottságát és tökéletlenségeit - a bübájosan, szivárványszinben ragyogó tiszta, tökéletes multtal szemben. A próféták szerint a pogányok ellenséges szándékot tápláltak magukban, egyik hadakozást a másik követte, a meghóditott országban nagy mennyiségü prédára vetették magukat, a véres harc után sok nyereséggel üzérkedtek.

Ha átsuhanunk elmének gyors szárnyalásával az emberiség történetén a történetirás kezdetétől fogva mind a mai napig, az ősember küzdelme a létért, hadakozások, vérontások szakadatlan sorozata; a zsarnok pálcája és járma alatt nyögő néptömeg sóhaja és hangja jajdul fel; a nyugat és kelet roppant birodalmában virágzó romlottság, rossztermészetü feslettség és őrületes tobzódás divott, melynek nyomában államok összeomlása, népek nyomora, szabadságuknak megsemmisülése; ujólag harc, háboru, tömeggyilkolás; a legszentebbnek nevében évszázadokon át üzött lelketlen üldözések, kinzások, féktelen gyülölsé-

gek, melyeknek emléke összeszoritja szivünket, - mindezek lemondólag hangos szóval zugnak füleinkbe: ne mondjátok, hogy a régi napok jobbak voltak ezeknél!

Sokan vannak olyan felfogásuak, akik a multban nem akarnak mást látni, mint jólétet, örömet, dicsőséget, boldogságot, mely a jelen rovására minduntalan a régi jó idők áradozó, meddő emlegetésével áltatják magukat. A csatatéri halál rémét, az elhagyott nők, a gyermekeiktől megfosztott szülők s apátlanná lett árvák szivét megszakasztó fájdalmát az utókor harci hymnuszai elnémithatják ugyan, de a harcok-okozta tengersok szenvedést át nem szenvedtté nem tehetik soha. Eszerint ismét a bölcs prédikátor szavai jutnak eszembe: ne mondjátok, hogy a régi napok jobbak voltak ezeknél!

A jelen csak látszik rosszabbnak a multnál; a máról elfogulatlan itéletet csak a jövő nemzedék alkothat. Nem tarthatjuk azt kétségesnek, hanem boldogitónak. És ne feledjük, hogy akármely szükebb körü társadalmat, szintugy mint egész nemzetet, boldoggá csak a munkás hazaszeretet, egyetértés, egymás megbecsülése s valódi, belső vallásosság és istenfélelem tehet. Az ilyen válságos időben fokozott odaadással kell ápolni körünkben az egyetértést, felebaráti szeretetet és békességet; irtsuk ki önmagunkból a visszavonás, gyülölet, ellenségeskedés gyökereit és bizzunk rendületlen hittel a népek, nemzetek sorsát igazgató Istenben.

Ne mondjuk, hogy a régi napok jobbak voltak ezeknél! Igazi bölcsességre tanit a nagy és bölcs prédikátor eme szavakban. Mig az elmult jó idők hangoztatása a jelen iránt megvetést, lehangoltságot, tétlen közönyt szül a szivekben, mely rémitő süllyedésbe vezet: addig a bölcs mondásában nyilvánuló igazság megértése munkakedvet, akaraterőt teremt, lélekben pedig erősiti, edzi azt a tudatot, hogy mint az egyes embernek, ugy a népeknek és nemzeteknek, valamint a hivő seregnek Istentől kimutatott utja a tökéletesedés. A visszafelé haladás káros és veszélyes minden társadalomra. Ezen az uton miként az ember tudásvágya az ész vivmányaiban folytonos kielégitést keres és talál: ugy kell kielégitenie a sziv és lélek szükségeinek is a közboldogság ernyedetlen munkálásában a szilárd hit és szeretet folyton fokozódó és tökéletesedő cselekedeteiben.

Kérjük a gondviselő Isten szent segedelmét, hogy vezessen, védjen, támogasson bennünket, mint népét ezen az uton; vezesse nemzetünket és az összes emberiséget is a haladás, boldogulás, tökéletesedés utján; óvja meg a vésztől minden nemzet fiait és országát. És adja a Mindenható Isten, hogy legyen mindig jobb és kellemesebb a jövő a jelennél!

- Faze -

A LELKIÉLET nagy harcában a kereszt egy döntő hatalom; a baj ott van, hogy sokszor nem gondolunk reá.

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal

a magyarság szolgálatára!

Telefon: MElrose 3075-3076

3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

AZ AMB. SZÖVETSÉG
pénztárnoka:
MR. KURTZ LAJOS
252 Brook Ave.,
Passaic, N. J.

MENHÁZ ÉS ÁRVAÜGY:
pénztárnok:
REV. GEORGE BALLA
225 East 80th Str.
New York 28, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:
JOHN SZÁSZ,
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NŐI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:
Mrs. Mary K. STÉG
220-11 — 92nd Ave.
Long Island, N. Y.

AZ IFJUSÁGI SZÖVETSÉG
pénztárosa:
EMERY RÉVY
R. D. 3, Box 346-B
New Brunswick, N. J.

A VAS ISK. SZÖVETSÉG
pénztárosa:
Miss Barbara KURTZ
252 Brook Ave.
Passaic, New Jersey

AZ AGGMENHÁZI LOTOK ÜGYÉBEN

A háztelkek után érdeklődő Testvéreinket értesitjük, hogy a jubileumi konvenció a floridai lotok ügyében ugy határozott, hogy ha azok a Testvéreink, akik a lotokra előjegyeztek, előleget adtak, vagy szándékuk van lotokat vásárolni az Aggmenház területén, a konvenció idejétől kezdve HÁROM HÓNAPON BELÜL NEM VESZIK ÁT A BIRTOKOT S ANNAK ÁRÁT NEM KÜLDIK BE AZ AGGMENHÁZ PÉNZTÁRÁBA, a lotokat idegenek között áruljuk, kik sokkal több pénzt igérnek azokért, mint amennyiért mi áruljuk Testvéreink között.

Sürgős intézkedést kérünk!

Ha valaki bővebb információt akar, IRJON azonnal Rev. Molnár Balázs Testvérünknek, 14 Silliman Ave., Bridgeport 5. Conn., vagy direkt az Attila igazgató Testvérnek, R.D. 2. Box 194 Melbourne, Florida.

A checket erre a névre sziveskedjenek kiállitani: "HUNGARIAN BAPTIST OLD PEOPLE'S HOME". A pénzt az Aggmenház pénztárába sziveskedjenek küldeni, Rev. Balla György Testvérhez.

A konvenció határozatát tartsuk tiszteletben s e sorok olvasása után azonnal intézkedjen minden olyan Testvérünk, aki e kedves magyar baptista telepen kiván háztelket vásárolni. A HATÁRIDŐ: OKT. 12. 1958.

HIREK

RÉVY ILLÉS Testvérünk kedves fiát, Illést, ki az Egyesült Államok külügyminisztériumának egyik tisztviselője, fontos politikai megbizatásban kormányunk Nyugat-Németország fővárosába küldte, ahol a következő négy esztendőn keresztül fontos munkát végez. Hisszük, hogy a kedves, tehetséges fiatalember a keresztyén nevelésénél fogva még politikai életében is alkalmazza keresztyén felfogásait s áldásos munkát végez. Örvendünk ennek a hirnek s Isten áldását kérjük Testvérünk munkájára.

BACH LAJOS Testvérünk feleségével együtt egy havi vakációját a detroiti Testvériség közösségében töltötte. Csütörtökön, augusztus 7.-én vették utjukat hazafelé. Utközben megállnak rokonaiknál Ohio államban. Örvendtünk a kedves Testvéri találkozásnak. Hisszük, hogy szerencsésen hazaérkeznek floridai otthonukba. Urunk áldását kérjük utjukra és életükre.

LOS ANGELES Calif. Muha Testvéreink és Nász Testvérnőnk is tettek egy rövid látogatást gyermekeiknél és gyülekezetünkben Detroitban. Ennek a viszontlátásnak is örültünk és hálákat adunk az Istennek.

AZ UJJÁSZÜLETÉS egy természetfeletti, de csendes folyamat. Erődítések lerombolását jelenti, de a föld nem remeg bele. Egy templomnak a felépitése, de egyetlen kalapácsütésnek a zaja sem hallatszik.

NÉMELY hitszónok, bizonyos gátlások folytán, vonakodik az evangéliumot oly világos nyelvezeten hirdetni, hogy a legegyszerübb ember is megérthesse. "Meg kell őrizni a szószék méltóságát!", hangzik az ellenvetés. - Nagyon helyes, magam is azt tartom. De miben áll a szószék méltósága? Az ókori harckocsik méltósága, a kerekeknek láncolt foglyok száma volt. A szószék méltóságát is azon lelkek száma képezi, akik a rajta hirdetett evangélium által Istenhez térnek meg.

KEDVES TESTVÉREINK!

Szeretettel állunk minden Testvérünk és honfitársunk szolgálatára magyarországi hozzátartozóik megsegitésében.

PÉNZÁTUTALÁS, Magyarországra és a világ minden részébe.

IKKA vámmentes csomagok, szabadválasztásu árucikkek, háztartási gépek, kerék- és motorkerékpárok, épületanyagok stb. megrendelhetők.

TÜZEX vámmentes küldemények a csehszlovák területen élő hozzátartozók részére.

GYÓGYSZER- rendelések a világ minden részébe európai gyógyszergyárakból, légipostán, szakszerü csomagolásban, használati utasitással ellátva a legolcsóbban cégünk által küldhetők.

ÉLELMISZER és AJÁNDÉK csomagok nagy választékban a legelőnyösebb feltételek mellett.

RUHACSOMAGOK használt és uj holmikból nagy választékban küldhetők, rendkivül olcsó árban.

VILÁGHIRÜ svájci órák az északi- és délamerikai országokba gyári áron közvetlenül a gyárból a megrendelő cimére légipostán továbbitva. Ajándékozzon márkás svájci órát! Örömet szerez vele!

Figyelem! Fontos! Intézetünk minden befizetett összegért teljes garanciát vállal. Forduljon bizalommal cégünkhöz és mi biztositjuk, hogy szolgálatunkkal meg lesz elégedve.

Complete Hungarian Transport Co.

191 Augusta Ave, Toronto, Ont. Canada.
Tel: EM 2-4047

Magyarul levelezünk! Vidékiek irjanak!
Kérje hivatalos részletes árjegyzékünket!